Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 483 — Sîmbătă 13 septembrie 1958 — 6 pagini 25 bani

La a zecea aniversare

Ion Nistor
președintele C.C. al S.M.I.C.

Se împlinesc 10 ani de cînd, din inițiativa și sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a fost înfăptuită cea mai importantă reformă din istoria școlii românești. Legea pentru reforma învățămîntului din anul 1948 face parte dintr-un ansamblu de măsuri revoluționare care au deschis drum patriei noastre pe calea socialismului. Ea marchează hotarul dintre școala veche burghezo-moșierească și școala nouă a regimului de democrație populară.

Sarcina reorganizării învățămîntului prin înfăptuirea unei temeinice reforme în vederea democratizării școlii de toate gradele a fost stabilită de primul Congres al P.M.R. Înfăptuită în condițiile existenței puterii populare, reforma învățămîntului a fost destinată să slujească intereselor poporului Ca urmare a reformei s-a realizat principiul școlii unice. Întreg învățămîntul din Republica Populară Romînă a devenit învățămînt de stat, unitar și laic, egal pentru toți cetățenii țării, fără discriminări de sex, naționalitate sau confesiuni religioase. Legea pentru reforma învățămîntului asigură dreptul și posibilitățile minorităților naționale de a avea școli în limba maternă. Conținutul învățămîntului și metodele de predare au căpătat un caracter realist-științific, potrivit concepției materialist-dialectice despre lume și viață.

În cei 10 ani care au trecut de la înfăptuirea reformei, învățămîntul de toate gradele din țara noastră a înregistrat succese fără precedent. A fost mărit considerabil numărul școlilor de 4 ani, pentru a putea cuprinde totalitatea copiilor de vîrstă școlară, s-a organizat și a căpătat o largă extindere rețeaua școlilor de 7 ani, s-a lărgit rețeaua școlilor medii, a crescut mult numărul instituțiilor de învățămînt superior. Toți copiii de vîrstă școlară au fost cuprinși în școli elementare și este pe cale de realizare generalizarea învățămîntului de 7 ani Școlile medii și instituțiile de învățămînt superior cuprind, cu fiecare an, un număr tot mai mare de elevi și studenți, în marea lor majoritate fii de muncitori și țărani muncitori. Prin înființarea școlilor serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc și prin organizarea cursurilor fără frecvență s-au creat condiții pentru ca oamenii muncii din producție să-și completeze studiile de cultură generală și de specializare, pe care în trecut n-au avut posibilitatea să le facă.

Multe greutăți au trebuit să fie învinse, multe eforturi au trebuit să fie depuse pentru a se obține realizările cu care se mîndrește acum învățămîntul nostru. Răspunzînd chemării partidului, educatoarele, învățătorii și profesorii cinstiți, devotați poporului — adică imensa majoritate a pedagogilor din țara noastră — n-au pregetat însă să lupte pentru învingerea acestor greutăți, să depună toate eforturile pentru a realiza o instruire temeinică a copiilor și tineretului, pentru a-i educa în spiritul moralei comuniste, pentru a răspîndi lumina în rîndurile maselor.

Făcînd bilanțul realizărilor obținute în domeniul învățămîntului în patria noastră în cei 10 ani care au trecut de la reformă, socotim drept realizarea cea mai importantă pregătirea și educării noii intelectualități, strîns legată de interesele poporului muncitor, constituie o problemă deosebit de importantă a revoluției socialiste care se desfășoară în țara noastră. Procesul transformărilor social-economice de la noi dă naștere unor cerințe mereu crescînde de cadre specializate în cele mai diferite ramuri de activitate.

Pornind de la învățătura leninistă că în construirea socialismului se folosesc cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii, Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul țării noastre se preocupă permanent de pregătirea noii intelectualități, care să poată stăpîni și dezvolta știința și tehnica moderna.

Pregătirea intelectualității în statul nostru democrat-popular se face în mod organizat. Avem nevoie de o intelectualitate care să înțeleagă sensurile adînci ale transformărilor revoluționare din țara noastră, care să se identifice cu marea cauză a poporului muncitor — construirea socialismului — și care, alături de marea majoritate a intelectualilor formați în trecut și devotați regimului nostru de democrație populară, să-și pună elanul și energia creatoare în slujba consolidării și dezvoltării cuceririlor revoluționare ale clasei muncitoare.

Un factor principal în opera de formare a noii intelectualități, ridicată cu deosebire din rîndurile clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare, îl constituie învățămîntul superior; acestui învățămînt îi revine sarcina de mare răspundere de a asigura instrucția și educația tineretului studențesc, ținînd seama de cerințele construirii socialismului.

Reforma învățămîntului, de la înfăptuirea căreia se împlinește în acest an un deceniu, a deschis un drum nou învățămîntului nostru superior, în concordanță cu țelurile statului democrat-popular. Pe baza reformei din 1948, învățămîntul superior a fost dezvoltat considerabil ca număr de instituții și studenți și a primit totodată un conținut nou, marxist-leninist.

Față de 16 instituții de învățămînt superior — cu 41 facultăți, cîte existau în 1938 — în prezent, în Republica Populară Romînă există 35 de instituții de învățămînt superior cu 95 de facultăți.

Reforma învățămîntului a deschis larg porțile instituțiilor de învățămînt superior pentru fiii oamenilor muncii de la orașe și sate, pe care vitregia regimurilor trecute îi ținuse departe de învățătură. Datorită creșterii nivelului de viață al oamenilor muncii și sprijinului material acordat de stat studenților prin burse, cămine, cantine, un mare număr de fii de muncitori și de țărani muncitori se pregătesc în prezent în facultăți.

Dacă în anul 1938 în instituțiile de învățămînt superior erau 26.489 studenți, în marea lor majoritate recrutați din rîndurile claselor avute, în anul 1957—1958 numărul studenților a depășit cifra de 80.000. Compoziția socială a studenților a suferit o radicală schimbare — în covîrșitoarea lor majoritate studenții sînt fii ai oamenilor muncii. An de an crește numărul fiilor de muncitori și de țărani muncitori care studiază

(Continuare în pag. 5)

Patriei un tineret harnic priceput și devotat

Sub conducerea plină de grijă a partidului nostru, în anii care au trecut de la reforma învățămîntului, organizațiile U.T.M. și de pionieri au ajutat neîncetat școala în munca desfășurată de aceasta pentru instruirea și educarea tinerei generații. Bogata experiență a glorioasului Comsomol și a organizației de pionieri „V. I. Lenin" le-a fost permanent o călăuză de mare preț.

Întrucît una din principalele sarcini care stau în fața organizațiilor U.T.M. și de pionieri este dezvoltarea dragostei pentru știință, cultivarea dragostei pentru învățătură și munca fizică, s-au inițiat o serie de activități extrașcolare ca întîlniri cu oameni de știință, cu muncitori fruntași, conferințe, vizite în întreprinderi, menite să cultive la elevi dragostea pentru muncă, să le îmbogățească cunoștințele, să le trezească setea de a cunoaște cît mai mult. Prin vizitele în unitățile industriale și agricole pe care le organizează, prin inițierea unor cercuri tehnice — cum ar fi cercul mîinilor îndemînatice, cercurile de radiofonie, aeromodelism ș.a. — organizațiile U.T.M. și de pionieri sprijină școala în îndeplinirea sarcinilor de politehnizare a învățămîntului. O bună parte din realizările obținute de către elevi în acest domeniu s-au putut vedea și cu ocazia expozițiilor școlare, la organizarea cărora și-au dat o prețioasă contribuție și organizațiile U.T.M. și de pionieri. De asemenea, în cadrul concursului „micilor tehnicieni", organizat de C.C. al U.T.M. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, s-a organizat la Palatul pionierilor din București expoziția cu obiecte tehnice lucrate de pionieri în cercurile „mîinilor îndemînatice", în atelierele școlare etc., expoziție la care au participat toate organizațiile pionierești regionale.

Concursul „micilor naturaliști", menit să dezvolte dragostea pentru munca în agricultură, să formeze unele deprinderi practice de muncă independentă a cuprins un mare număr de pionieri și școlari. În cadrul acestui concurs se lucrează pe loturile școlare, se sădesc pu-

ieți, se efectuează diferite experiențe în domeniul științelor naturii. Încununate de succese și pline de învățăminte au fost

ELENA SOARE
adjunct al Secției școli și pionieri a C. C. al U. T. M.

(Continuare în pag. 4)

Reforma învățămîntului

hotar între școala burgheză și școala nouă, socialistă

Școala noastră sărbătorește în aceste zile aniversarea unuia dintre cele mai însemnate evenimente din istoria sa — reforma învățămîntului, inițiată și înfăptuită sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn

Adoptată în 1948 ca urmare a sarcinii trasate de primul Congres al P.M.R. cu privire la democratizarea școlii de toate gradele și la crearea celor mai prielnice condiții pentru dezvoltarea artei și culturii puse în slujba poporului, legea pentru reforma învățămîntului marchează hotarul dintre școala veche, a regimului burghezo-moșieresc și școala nouă, a regimului democrat-popular. Reforma învățămîntului din 1948 se înscrie printre marile reforme structurale ale vieții noastre economice, politice și culturale, printre marile acte revoluționare ale orînduirii democrat-populare. Ea a lichidat dezechilibrul ce se crease între noua formă de stat instaurată la 30 decembrie 1947 și școala veche, a regimului burghezo-moșieresc și a venit să completeze marile prefaceri care au dat un caracter și un conținut nou orînduirii noastre socialiste. Înfăptuind reforma învățămîntului, partidul și statul nostru au creat un instrument puternic pentru educarea tineretului și oamenilor muncii în spiritul concepției științifice despre natură și societate și pentru pregătirea cadrelor necesare construirii socialismului.

Prin reforma învățămîntului școala românească a căpătat o structură nouă și un conținut nou, corespunzător nevoilor dezvoltării economiei naționale și culturii. Spre deosebire de școala veche, școala nouă a devenit o școală a poporului, accesibilă fiilor oamenilor muncii; învățămîntul a fost reorganizat pe baze noi, care-l deosebesc fundamental de vechiul învățămînt.

Învățămîntul dinaintea reformei se caracteriza printr-o diversitate de tipuri de școli fără legătură între ele sau cu nevoile dezvoltării economice, ca și printr-o întreagă rețea de școli particulare și confesionale. Fiii oamenilor muncii erau împiedicați să pătrundă în școli, pentru că regimul burghezo-moșieresc nu avea nevoie de oameni culți, ci de robi supuși. Școala se caracteriza printr-o dezvoltare anarhică, determinată de interese înguste, fără a ține seamă de nevoile de progres economic și cultural ale poporului.

Reforma învățămîntului a lichidat această stare de lucruri, creînd o școală care să răspundă intereselor Republicii Populare Romîne. Întregul învățămînt a devenit unitar, de stat; statul democrat-popular și-a luat asupra sa sarcina instruirii și educării tineretului, asigurînd prin aceasta condițiile ca toți fiii oamenilor muncii să poată beneficia de dreptul la învățătură.

În școala veche numai puțini copii ai oamenilor muncii aveau posibilitatea să urmeze cursurile. Nici cel puțin școala primară, a cărei obligativitate și gratuitate o proclama în mod demagogic statul burghez, nu cuprindea decît jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară. Lipsa de grijă a statului burghezo-moșieresc pentru școală, lipsa de școli și învățători, manualele scumpe, lipsa mijloacelor materiale minime împiedicau pe mulți copii de muncitori și țărani muncitori să învețe carte. Nu mai vorbim de școlile medii sau superioare, în care fiii muncitorilor și țăranilor muncitori nu reușeau să pătrundă decît rareori și atunci cu mare greutate și cu mari sacrificii.

Prin reforma învățămîntului s-au creat condiții de învățătură pentru toți cei ce n-ar fi avut posibilitatea în trecut să învețe carte. S-au înființat școli elementare pînă în cele mai îndepărtate cătune, învățămîntul elementar gratuit a fost extins de la 4 la 7 ani pentru a asigura poporului un nivel de cultură ridicat.

Minoritățile naționale erau lipsite în trecut de dreptul de a avea o școală în limba maternă, regimul burghezo-moșieresc ducînd împotriva lor o politică șovină, de desnaționalizare. Reforma învățămîntului a pus bazele școlii în limba maternă pentru cele 15 minorități naționale din țara noastră, care pot astfel să-și dezvolte o cultură proprie, națională în formă și socialistă în conținut.

Școala veche educa pe elevi în spiritul supunerii față de clasele exploatatoare, făcea o educație mistică, religioasă, o educație naționalistă, șovină, în spiritul urii de rasă și al urii împotriva Uniunii Sovietice, țara celei mai înaintate culturi. Regimul burghezo-moșieresc punea la baza sistemului de educație tot felul de teorii reacționare, antiștiințifice, conforme cu interesele sale de clasă. Metoda mustruluirii și a bătăii, a înjosirii demnității umane erau nelipsite din arsenalul educativ al vechii școli.

Însemnătatea reformei învățămîntului este cu atît mai mare cu cît ea nu a revoluționat numai structura sistemului de învățămînt moștenit și conținutul său, ci și întregul sistem de educație. Școala a fost despărțită de biserică. La baza noului sistem de învățămînt și educație a fost pusă învățătura marxist-leninistă și experiența valoroasă a școlii sovietice, pentru a da tineretului o educație comunistă, umanistă și cu adevărat științifică, pentru dezvoltarea multilaterală a personalității.

Aplicarea principiilor reformei învățămîntului a necesitat o muncă stăruitoare pentru elaborarea de

(Continuare în pag. 4)

Se făurește o nouă intelectualitate

Ștefan Bălan
adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii

Început de an școlar

Începe un nou an școlar. Intrăm din nou în clasele pline de elevi în freamătul vieții de școală. Este pentru noi un moment înălțător — pentru că între școlari, în mediul care ne este atît de familiar, de drag, simțim că trăim cu adevărat.

La acest început de an școala noastră, creata de regimul democrat-popular, împlinește un deceniu. Sărbătoarea capătă astfel un sens și mai adînc. Roadele bogate pe care le arată bilanțul celor 10 ani ne însuflețesc, ne îndreptățesc să privim cu încredere viitorul școlii. Zece ani de experiență în aplicarea principiilor învățămîntului realist-științific, un deceniu de activitate închinată educației comuniste a tineretului este un tezaur de preț, o temelie de nădejde pentru activitatea ce o vom desfășura de acum înainte. Avînd acest solid reazem, vom ști să ducem cu mai mult succes la îndeplinire sarcina dată de partid și guvern — aceea de a educa noile generații în spiritul comunismului.

Pe temeiul celor zece ani de experiență s-au și înălțat pilonii viitoarelor succese — măsurile privind extinderea de mari proporții a învățămîntului de 7 ani, îmbunătățirea programelor și manualelor, lărgirea cunoștințelor elevilor prin predarea unor noi materii din domeniul științelor sociale, predarea cunoștințelor agricole, intensificarea acțiunii de politehnizare, dezvoltarea rețelei de școli profesionale, pregătirea unui mare număr de tineri pentru munca în agricultură. Toate acestea sînt îndreptate spre realizarea pe mai departe a principiilor reformei care a deschis acum zece ani un drum larg învățămîntului nostru, sînt menite să ajute școala să meargă în pas cu viața, la ale cărei cerințe trebuie să răspundă.

Să dăm acum viață acestor măsuri printr-o muncă devotată, perseverentă, de fiecare zi.

Lărgirea considerabilă a învățămîntului de 7 ani, prevăzută de recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri, cere din partea cadrelor didactice, a directorilor de școli și a organelor de învățămînt o muncă organizată și susținută pentru asigurarea frecvenței bune a tuturor elevilor cuprinși în aceste clase. Din prima zi a anului școlar să se ducă o luptă necruțătoare împotriva absențelor nemotivate. Toate dificultățile de care le întîmpină elevii în frecventarea școlii trebuie învinse la vreme. Cauzele lor vor trebui cercetate pentru ca să se ia de îndată măsurile ce se impun.

În școala de 7 ani se vor preda, începînd din acest an, cunoștințe agricole. Prin această școala va pregăti tineretul pentru participarea la largă la dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste, la ridicarea nivelului de viață al întregului popor. Măsura aceasta face ca școala să fie de mai multă folos construcției socialismului. Școlile și organele de îndrumare au datoria să acorde o grijă deosebită acestui nou obiect de studiu, care trebuie să asigure atît buna pregătire teoretică și practică a elevilor, cît și dezvoltarea dragostei și interesului lor pentru munca în agricultură.

Nivelul teoretic general al elevilor din școala medie se va ridica simțitor în noul an școlar prin predarea economiei politice.

(Continuare în pag. 2)

Putem porni munca

Prin ferestrele larg deschise pătrunde, strecurîndu-se printre frunzele ruginii ale castanilor, lumina domoală a toamnei. Îmbrăcată în halat, ca pentru experiențe, tovarășa Felicia Rotundu, profesoară de fizică și chimie a școlii pedagogice din Constanța, termină ultimele pregătiri care mai sînt necesare pentru ca tot laboratorul să fie pus la punct.

— Vedeți ce dar am primit acum, pentru noul an școlar și pentru cea de a zecea aniversare a reformei învățămîntului? Sala specială pentru laboratorul nostru de fizică și chimie — ne spune ea bucuroasă. Pînă acum dulapurile cu materiale pentru amîndouă laboratoarele școlii — și cel de fizică și cel de științe naturale — mesele de lucru, planșele stăteau toate într-o singură sală. Acum, însă, vom putea efectua toate experiențele în voie.

Într-o parte a sălii de lucru se montează un suport.

— Aici instalăm aparatul de proiecție — ne spune profesoara. Deasupra tablei montăm instalația pentru ecran. Iată, aici sînt storurile negre pentru camuflaj. Putem face proiecții oricînd avem nevoie.

În dulapuri stau ca într-o expoziție aranjate frumos, pe categorii, aparatele pentru experiențe privind căldura, optica, electricitatea. În camera din fund s-au aranjat aparatele și substanțele pentru lucrările de chimie.

Trecem dincolo, în sălile rezervate laboratorului de științe naturale. Sînt orînduite cu grijă planșe, mulaje, ierbare.

— Aici — spun naturaliștii — vom face disecții, vom studia la microscop diferite preparate, vom participa la lecții însoțite de proiecții. Tot aici își va desfășura activitatea cercul de biologie.

Și în laboratorul școlii medii nr. 3 domnește o ordine deplină. În dulapuri stau bine orînduite aparatele și materialele, plăcile de cristal de pe mesele de lucru strălucesc de curățenie.

— Uitați-vă — ne spune laborantul. Mașina asta (o mașină electrostatică) nu mai mergea. S-au reparat periuțele. Pompa de vid nu mai funcționa cum trebuie; i-am aranjat pistoanele. Și, vedeți, nu-i nici un fir de praf. Au venit utemiștii și au luat totul la rost: au curățat, au așezat. Cînd au terminat, uitîndu-se bucuroși cum stau toate la locul lor, au spus: „Acum putem porni munca!".

Adevărat. Și dascălii și elevii au lucrat cu hărnicie, pregătind tot ce trebuie pentru noul an școlar. Munca poate începe.

ION BĂDICA
Constanța

Experiența sovietică
sprijin de mare preț

Sărbătorind aniversarea a 10 ani de la înfăptuirea, din inițiativa partidului, a reformei revoluționare a învățământului nostru, făcînd bilanțul roadelor culese de-a lungul unui deceniu, nu putem să nu îndreptăm gîndurile noastre, pline de frățească dragoste și recunoștință, spre cei care ne-au ajutat să dobîndim aceste roade: școala și pedagogia sovietică, învățătorii și profesorii sovietici.

Experiența sovietică în domeniul învățămîntului a început să fie cunoscută în țara noastră încă de mult — din primii ani ai puterii sovietice. Cei care i-a deschis cel dintîi drum de pătrundere a fost Partidul Comunist din Romînia. Ziarele și revistele editate sau influențate de partid — „Socialismul", „Tineretul socialist", „Lupta de clasă", „Viața universitară", „Cultura proletară", iar mai tîrziu „Scînteia", „Tînărul leninist", „Studentul romîn" etc. — făceau cunoscute maselor muncitoare și intelectualilor cinstiți realizările tot mai mari ale școlii tînărului stat socialist. Articole cum sînt „Instrucțiunea publică în Rusia Sovietică" („Lupta de clasă"—1920), „Învățămîntul în Rusia Sovietică" (Cultura proletară —1926), „Revoluția culturală din U.R.S.S." (Scînteia — octombrie 1931) sau „O generație care n-a cunoscut capitalismul" (Tînărul leninist—1931) au fost folosite de partid în lupta împotriva politicii școlare reacționare a statului burghezo-moșieresc, pentru democratizarea învățămîntului în țara noastră.

După 23 August 1944, în anii cînd partidul și guvernul pregăteau condițiile pentru realizarea reformei învățămîntului, acțiunea de popularizare a experienței sovietice pe tărîmul școlii s-a extins mult. „Scînteia" și „Romînia liberă", „Veac Nou" — organul AR.L.U.S.-ului — ca și alte ziare și reviste vorbeau adesea despre școala sovietică, despre munca pedagogilor sovietici. Apar în această etapă și lucrări în care sînt expuse principiile învățămîntului socialist. De asemenea, se traduc o serie de materiale pedagogice sovietice. Chiar în preajma legiferării reformei, o serie de învățători și profesori au prilejul să cunoască mai sistematic experiența școlii sovietice în cadrul primelor cursuri I.C.D.

Această cunoaștere devine mult mai largă și mai adîncă o dată cu înfăptuirea reformei învățămîntului. În elaborarea reformei, care dezvoltă și duce mai departe în mod revoluționar tradițiile progresiste ale învățămîntului nostru, Partidul Muncitoresc Romîn și statul nostru democrat-popular s-au călăuzit după știința marxist-leninistă, după experiența P.C.U.S. și a statului sovietic în domeniul organizării învățămîntului socialist.

O contribuție deosebit de importantă la justa orientare ideologico-politică a pedagogilor din țara noastră, la înarmarea lor cu cunoașterea bazelor teoretice ale învățămîntului nou, socialist, a constituit-o traducerea culegerii de Hotăriri ale P.C.U.S. cu privire la învățămînt, a operelor pedagogice ale Nadejdei Konstantinovna Krupskaia, a lucrării „Despre educația comunistă" a lui M. I. Kalinin, precum și a operei lui A. S. Makarenko. De asemenea, învățătorii și profesorii noștri au putut să-și perfecționeze pregătirea cunoscînd în traducere lucrările clasicilor pedagogiei ruse — Ușinski, Herzen, Belinski, Dobroliubov, Cernîșevski — și studiind lucrările pedagogilor sovietici I. A. Kairov, I. T. Ogorodnikov, P. N. Șimbirev etc.

Paralel cu aceasta, s-au deschis căi largi pentru cunoașterea activității practicienilor sovietici, a rezultatelor minunate ale muncii lor de instruire și educare comunistă a tineretului. „Gazeta învățămîntului", „Revista de pedagogie", seriile pe specialități ale „Analelor romîno-sovietice" au publicat regulat articole în care învățătorii și profesorii din școlile U.R.S.S. expuneau metodele lor de muncă, precum și articole teoretice, de generalizare a experienței pedagogice, scrise de oamenii de știință și de cercetătorii sovietici. De o largă răspîndire s-au bucurat metodicile sovietice. Cu un interes deosebit consultă pedagogii din școlile noastre lucrările în domeniul muncii educative („Educația elevilor în spiritul moralei comuniste" de N. I. Boldîrev, „Bazele moralei comuniste" de A. Șișkin etc.), în domeniul conducerii procesului instructiv-educativ (lucrările lui I. K. Novikov, E. I. Drozdova și alții) sau în domeniul învățămîntului politehnic (lucrările lui M. A. Melnikov, M. N. Skatkin, V. A. Tetiuriev etc.). Pe măsură ce sporea numărul celor care studiau limba rusă au devenit cunoscute tot mai larg în rîndurile cadrelor didactice publicațiile pedagogice sovietice: „Uciteliskaia gazeta", „Sovetskaia pedagoghika", „Doșkolnoe vospitanie", „Politehniceskoe obucenie", „Matematika v skole", „Fizika v skole" etc.

Dar în anii care au trecut de la reformă experiența sovietică în domeniul învățămîntului s-a răspîndit nu numai pe calea tipăriturilor, ci și prin contactul direct între oamenii școlii romîni și cei sovietici. Numeroși pedagogi din țara noastră au vizitat Uniunea Sovietică, studiind activitatea școlilor ei, cunoscînd nemijlocit munca învățătorilor și profesorilor ei. La rîndul nostru, am primit și noi adesea oaspeți sovietici care ne-au împărtășit experiența lor, ajutîndu-ne să muncim mai bine. În același timp, numeroși tineri din țara noastră au studiat în institutele pedagogice sau în universitățile sovietice, avînd astfel prilejul să-și însușească în cele mai bune condiții știința pedagogică sovietică.

Rezultatele acestei studieri multilaterale a experienței sovietice se vădesc limpede în toate sectoarele de activitate ale școlii noastre și, în primul rînd, în calitatea lecțiilor și a muncii educative desfășurate de învățători și profesori. Alături de îndrumarea pe care au primit-o din partea partidului, alături de cunoașterea marxism-leninismului, însușirea științei pedagogice și a experienței școlii sovietice a ajutat cadrelor noastre didactice să ridice necontenit conținutul predării, să-și restructureze metodele de muncă, să înțeleagă și să realizeze într-un chip nou sarcinile instruirii și educării tineretului. Pedagogia și școala sovietică ajută învățătorilor și profesorilor noștri să înarmeze tineretul cu cunoștințe științifice strîns legate de practică, să pregătească oameni culți, multilateral dezvoltați, educați în spiritul celor mai înaintate, celor mai nobile idei și sentimente. Datorită sprijinului pe care îl primim din partea lor putem realiza mai bine sarcinile atît de complexe și de însemnate ale învățămîntului politehnic, găsim mai lesne căile apropierii școlii de producție, de construcția socialistă.

Toate acestea au ajutat oamenilor școlii din țara noastră ca, perfecționîndu-și neîncetat munca, să pășească pe o treaptă superioară — și anume, să treacă la crearea unei pedagogii originale, întemeiată pe învățătura marxist-leninistă, pe preluarea și dezvoltarea a tot ceea ce a fost înaintat și valoros în activitatea pedagogilor romîni din trecut, pe generalizarea experienței cadrelor fruntașe care lucrează acum în școlile noastre, ca și pe experiența școlii și pedagogiei sovietice. Așa s-a putut trece la elaborarea unor manuale și metodici originale, la prezentarea, în cadrul „lecturilor pedagogice" și a diverselor sesiuni științifice, a unor lucrări care generalizează teoretic experiența școlilor noastre.

Sub conducerea partidului, avînd ajutorul larg al școlii și pedagogiei sovietice, școala noastră și cei care o slujesc cu un fierbinte devotament — învățătorii și profesorii — pășesc cu cinste pe calea învățămîntului socialist.

D. ALEXANDRESCU

Comuniștii în frunte

Nu putem face bilanțul celor zece ani de activitate pe tărîmul învățămîntului nostru nou fără să legăm toate realizările obținute de munca neobosită a comuniștilor din școli, care au veghiat la traducerea în viață a hotărîrilor luate de partid și de stat pe această cale.

Mereu în frunte, comuniștii din orașul nostru au mobilizat, prin exemplul lor, marea masă a cadrelor didactice la munca pentru școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară, pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani, pentru întărirea bazei materiale a școlilor existente sau înființate în anii regimului democrat-popular, pentru ridicarea nivelului instrucției și educației la înălțimea cerințelor societății socialiste pe care o construim. Un sprijin de nădejde ne-au fost comuniștii din școli în activitatea desfășurată pentru educarea în spirit nou a celor chemați să crească pe cetățenii de mîine ai patriei noastre. Și tot ei ne-au fost sprijin de nădejde în lupta pentru lichidarea analfabetismului, pentru răspîndirea culturii în masele largi populare.

În îndeplinirea sarcinilor politice, în școlile din orașul nostru organizațiile de partid au îndrumat cu competință activitatea comuniștilor. Un bun exemplu a servit în permanență organizația de bază de la școala elementară nr. 3 (secretar C. Arsene). Nu ne vom opri decît la două din realizările pe care le-au avut comuniștii din această școală. Este vorba de munca pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al tuturor pedagogilor și de munca pentru educarea estetică a copiilor, problemă strîns legată de toate laturile educației comuniste.

Cu sprijinul biroului organizației de bază, în această școală toate cadrele didactice au fost cuprinse în învățămîntul politic. Datorită bunei pregătiri a propagandiștilui și interesului pe care l-au manifestat pedagogii în studierea materialului bibliografic, dezbaterile în cercul de învățămînt s-au purtat la un nivel satisfăcător. Legarea problemelor discutate de felul cum se aplică ele în viață, cu deosebire în munca la catedră, a constituit un prețios ajutor pentru întreaga activitate a învățătorilor și profesorilor.

În ceea ce privește preocuparea membrilor de partid pentru educarea estetică și, mai precis, artistică a copiilor, citățm comuniști ca Elena Dan (profesoară de educație fizică) și Moise Mitulescu (profesor de muzică). Pasionați pentru profesiunea lor, ei au închinat multe ore din timpul liber pentru a-i învăța pe copii dansuri și cîntece populare, cîntece patriotice, ajutîndu-i să prețuiască frumusețea artei, în special a artei folclorice. Interesant este cum prin intermediul artei ei au reușit să îmbunătățească disciplina în școală și să atragă un număr mare de copii la activitățile extrașcolare.

Și organizația de bază de la școala medie „Nicolae Bălcescu" (secretar Alexandru Stănescu) a muncit în decursul anilor cu rezultate bune pe linia trasată de partid. Aci în ultima vreme s-a dus, bunăoară, o frumoasă activitate pentru ridicarea nivelului politic al elevilor. Prin grija biroului organizației de partid, învățămîntul politic U.T.M. a fost condus pe clase de cîte un comunist sau de cîte un profesor utemist bine pregătit. În felul acesta, organizația P.M.R. a sprijinit în mod real U.T.M.-ul în ce privește îmbunătățirea conținutului învățămîntului, asigurarea unei bune frecvențe, a disciplinei și seriozității la cercuri. Semnificativ pentru valoarea și utilitatea învățămîntului politic este faptul că, la terminarea cursurilor, mulți școlari au cerut cu insistență ca și în anul viitor să fie organizate pentru ei asemenea forme de instruire politică. Învățămîntul politic a dus și la îmbunătățirea disciplinei în școală. Dacă în acest an în rîndul celor 1.060 de elevi ai școlii nu a fost nici un caz mai grav de indisciplină, aceasta se datorește și felului cum au muncit comuniștii pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al tinerilor.

În ce privește educarea elevilor în spirit colectiv, comuniștii din organizația de bază a școlii medii „Nicolae Bălcescu" au dus de asemenea o activitate interesantă. Grăitor pentru aceasta este modul cum au sprijinit ei organizarea taberei de muncă și odihnă a elevilor, ce a funcționat pe lîngă G.A.S. Rătești. Sub îndrumarea profesorilor, în fruntea cărora au stat comuniștii, copiii și-au unit forțele pentru a ajuta pe muncitorii din gospodăria agricolă de stat la strînsul recoltei. Munca împletită cu activități recreative și distractive bine organizate a dat mai multă trăinicie colectivului de copii din școală. Rezultatele străduințelor elevilor fac cinste școlii.

Aprecieri pozitive putem face și despre alte organizații de bază, ca de pildă cea de la școala profesională de construcții. Aceasta folosește în mod just activul fără de partid și se poate mîndri cu comuniști ca Ion Budan, care, pe lîngă faptul că aduce un aport deosebit propagandei de partid, este și un harnic deputat al sfatului popular orășenesc.

Înainte de a încheia aceste rînduri e necesar să mai citățm cîteva nume de comuniști care prin activitatea lor devotată de ani de zile fac cinste organizațiilor de bază și școlilor unde lucrează. Astfel învățătoarea Maria Brebenel de la școala elementară nr. 4 este bine cunoscută în orașul nostru pentru activitatea din școală și din afară de școală. Pentru meritele sale deosebite a și fost decorată. Tot astfel Ștefan Bălănescu, învățător la școala elementară nr. 1, unitate ce s-a dezvoltat mult de la reformă încoace, a muncit fără încetare pentru întărirea bazei materiale a școlii respective, pentru popularizarea și ridicarea prestigiului ei. Ion Diaconescu, directorul casei de copii, muncește cu bune rezultate din primii săi ani de învățămînt — și aceștia trebuie căutați în urmă cu două decenii. E suficient să spunem că în bună parte datorită muncii sale, izvorîtă dintr-o dragoste profundă față de copii, astăzi „casa" este un cald și luminos cămin părintesc. Comunistul Ion Păunescu de la școala elementară nr. 3 a sprijinit neîncetat dezvoltarea fostei școli elementare în actuala școală de 7 ani, iar pentru calitatea muncii sale cu copiii este foarte apreciat de părinți. Apreciat este și pentru aportul său ca lector al filialei regionale S.R.S.C. Maria Toader, învățătoare la școala nr. 1, s-a distins în activitatea de culturalizare a maselor.

Desigur că exemplul acestor comuniști trezește în inimile celor din jur dorința de a munci mai bine, mai mult. Este vorba de influența mare pe care asemenea oameni o au în masa pedagogilor, influență ce este de dorit să o exercite toți comuniștii din unitățile de învățămînt ale orașului Pitești.

ANA OLARU
secretar al Comitetului orășenesc P. M. R.-Pitești

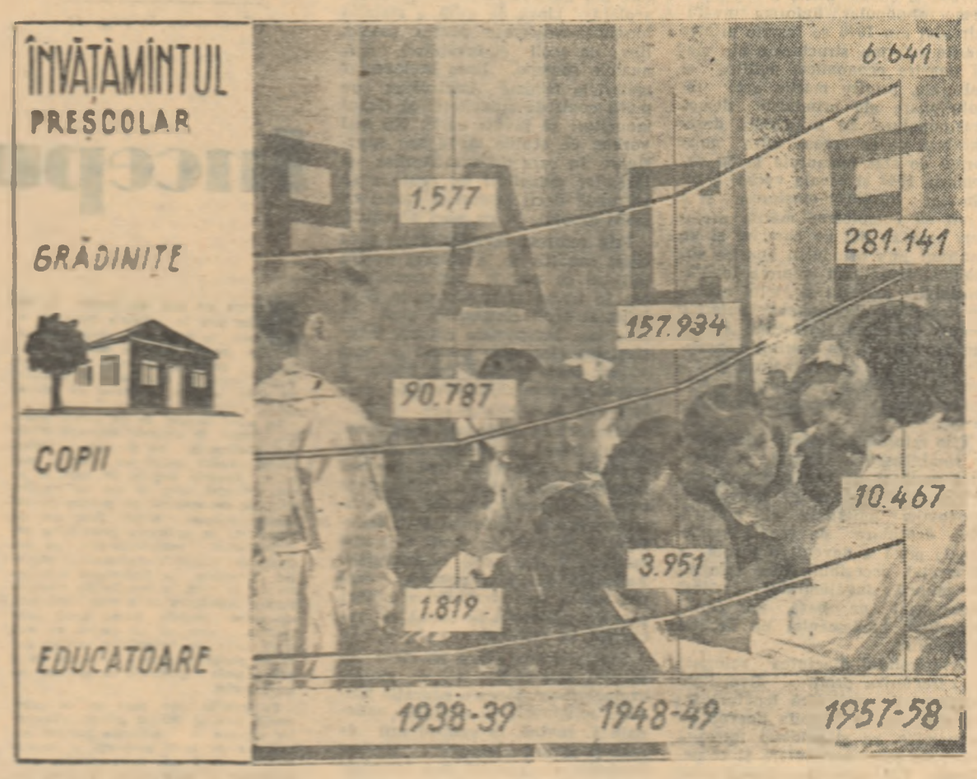

Porțile școlii larg deschise
pentru fiii oamenilor muncii

În trecutul nu prea îndepărtat, cînd statul nostru era guvernat de exploatatori, se lăsau la tot pasul bariere grele în fața fiilor de muncitori și de țărani muncitori care doreau să învețe carte. Obligativitatea învățămîntului primar — atît de mult trîmbițată de exponenții claselor dominante — nu era decît o formulă demagogică, folosită și ea — ca atîtea altele — pentru a deruta pe oamenii cinstiți. Numai în 1938 circa un milion de copii se aflau în această situație. Și mai grăitor pentru ceea ce însemna de fapt obligativitatea învățămîntului primar în regimul burghezo-moșieresc este procentul impresionant de analfabeți, care în anul 1930 reprezenta 38,2% din populația țării! Și lucrurile nici nu puteau fi altfel. Cei mai mulți muncitori și țărani muncitori, ținuți în neagră mizerie, nu-și puteau trimite copiii la școala primară, căci aceasta le aducea obligații materiale în plus, obligații pe care, din cauza sărăciei, nu le puteau suporta: cumpărarea cărților și rechizitelor costisitoare, procurarea de îmbrăcăminte pentru copii, lipsirea familiei de sprijinul pe care aceștia îl puteau da acasă, la munca agricolă sau slujind la exploatatori.

Greutățile materiale ce stăteau în calea nevoiașilor se adăugau la lipsa de interes din partea autorităților pentru lărgirea rețelei de școli primare, pentru construirea de noi localuri de școală, pentru crearea unor bune condiții de muncă în școlile existente — mai ales în cele sătești — pentru a pregăti un număr suficient de învățători.

Piedici și mai mari întîmpinau fiii oamenilor muncii atunci cînd era vorba să urmeze învățămîntul mediu sau universitar. În anul școlar 1938-1939, de pildă, doar 801 copii proveniți din mediul rural învățau în cursul superior al liceului. Cifra apare și mai ridicolă dacă ne gîndim la anul școlar încheiat — 1957-1958 — cînd 10.234 fii de țărani muncitori au învățat în școala medie.

Care erau piedicile ce barau calea spre învățătură a fiilor oamenilor muncii? Se știe că la admiterea în liceu sau în universitate aveau prioritate fiii moșierilor, ai bancherilor, ai negustorilor și chiaburilor, aceasta făcîndu-se, bineînțeles, în detrimentul elementelor provenite din „păturile de jos". Dintre elementele merituoase de origină sănătoasă care, totuși, reușeau să pătrundă în licee sau în universități, foarte puține izbuteau să termine școala. Taxele școlare mari, lipsa de burse, manualele și cursurile exagerat de scumpe însemnau cheltuieli ce nu puteau fi suportate de părinții care trăiau din salarii infime, care șomau ori munceau pentru nimica toată pe pămîntul moșierilor și al chiaburilor.

Politica școlară discriminatorie a regimului burghezo-moșieresc este și mai evidentă dacă ne gîndim la existența școlilor de elită — a școlilor particulare, în care nu puteau pătrunde decît fiii celor avuți.

Alungarea exploatatorilor de la conducerea statului romîn și preluarea controlului vieții de stat de către forțele populare au creat toate condițiile pentru a clădi în locul școlii vechi, a școlii burghezo-moșierimii — o școală nouă, accesibilă tuturor fiilor oamenilor muncii. Reforma învățămîntului vine din 1948 să traseze căile prin care se putea realiza aceasta. În cei zece ani ce s-au scurs de atunci, s-au luat nenumărate măsuri pentru dezvoltarea învățămîntului și pentru a face ca el să devină un bun al maselor muncitoare. Gratuitatea învățămîntului sau taxele școlare mici, manualele și rechizitele ieftine, numărul considerabil de burse pe care statul le acordă elementelor merituoase sînt înlesniri ce fac ca posibilitatea de a urma orice fel de școală să fie o realitate. La acestea se adaugă și alte măsuri importante ce au venit în sprijinul părinților și ajută la dezvoltarea învățămîntului nostru: crearea de cămine și cantine studențești, de internate și semi-internate pentru elevi, creșterea numărului de unități școlare de toate gradele și, legat de aceasta, a numărului de cadre didactice, construirea de noi și noi localuri de școală pînă și în cele mai îndepărtate comune și sate din țară.

Posibilități de a învăța în regimul nostru democrat-popular nu s-au creat numai pentru copii. Muncitorilor de la oraș și de la sate, care au avut nefericirea să-și petreacă anii copilăriei în perioada cruntei exploatări burghezo-moșierești și, deci, nu au putut să învețe, statul nostru, prin grija partidului clasei muncitoare, le-a pus la îndemînă suficiente mijloace de instruire teoretică. Școlile de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și sătesc, secțiile serale de pe lîngă școlile de cultură generală, cursurile fără frecvență de pe lîngă aceste școli sînt deschise pentru oricare din ei. Aci muncitorii își pot desăvîrși cultura generală, avînd toată libertatea să se înscrie la universitate. În anul școlar 1956—57, de pildă, au existat 248 de asemenea unități cu 40.700 elevi (fără cei înscriși la fără frecvență). În 1957—58 numărul lor a sporit la 291, avînd 50.545 de cursanți.

Iată deci cum vorbele despre o școală ale cărei porți sînt larg deschise fiilor celor ce muncesc de la orașe și sate devin, în regimul nostru democrat-popular, realități. Și este necesar să devină realități deoarece republica noastră, în care visurile cele mai avîntate se împlinesc, are nevoie de oameni pricepuți, de muncitori culți, de intelectuali care, ieșiți fiind din popor și fiind legați cu trup și suflet de viața acestuia, sînt gata să închine tot ce știu și ce pot intereselor lui.

Drept egal la învățătură naționalităților conlocuitoare

În regimul nostru de democrație populară, egalitatea în drepturi, în toate domeniile, a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare este un element esențial de consolidare și de dezvoltare a succeselor obținute în construirea socialismului. Partidul Muncitoresc Romîn, statul nostru democrat-popular aplică în mod credincios învățătura marxist-leninistă în problema națională și educă necontenit oamenii muncii de orice naționalitate în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul respectului reciproc față de valorile culturale progresiste, în spiritul devotamentului față de patria noastră socialistă. Una dintre cele mai însemnate măsuri realizate în acest domeniu o constituie asigurarea învățămîntului în limba maternă pentru toate naționalitățile conlocuitoare din țara noastră, legiferată prin reforma învățămîntului din 1948.

Încă de la înființarea sa, Partidul Comunist din Romînia a militat pentru dreptul minorităților naționale la școli de stat cu limba de predare maternă și, în general, pentru un învățămînt cu conținut progresist, pătruns de ideile frăției între popoare. După 23 August 1944, lichidînd politica școlară șovină, de prigonire și de desnaționalizare, desfășurată de regimul burghezo-moșieresc, partidul a promovat o politică consecventă de egalitate reală în drepturi și de prietenie frățească a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare în domeniul învățămîntului. Imediat după instaurarea primului guvern democrat la 6 martie 1945 au început să funcționeze școli de stat nou create în limbile naționalităților conlocuitoare. În cadrul Ministerului Învățămîntului Public s-a înființat un organ special pentru problemele acestor școli.

Reforma învățămîntului din august 1948 a inclus în sistemul școlilor de stat întregul învățămînt în limbile naționalităților conlocuitoare și a asigurat predarea în limbile materne ale celor 15 naționalități existente.

De la reforma învățămîntului aceste școli au luat o dezvoltare deosebită. Paralel cu lichidarea analfabetismului în întreaga țară a fost lichidat analfabetismul ca fenomen de masă și în mijlocul acelor naționalități care au rămas în urmă în dezvoltarea lor culturală în anii de prigonire națională de sub regimul burghezo-moșieresc. S-a lărgit considerabil rețeaua de școli în limbile naționalităților conlocuitoare, s-a asigurat baza lor materială, s-au ridicat nivelul și calitatea predării în aceste școli, care au fost înzestrate în tot mai mare măsură cu programele, manualele și cadrele calificate necesare.

Dacă pînă în anul școlar 1951/52 se înființaseră 3337 de unități școlare în limbile naționalităților conlocuitoare, în anul școlar 1957/58 numărul instituțiilor preșcolare și al școlilor de cultură generală în aceste limbi ajunsese la 3492. Numărul elevilor în aceste școli în ultimul an școlar a fost de 213.561 (166.812 maghiari, 24.754 germani, 9.010 ucraineni, 3.816 ruși, 3.332 sîrbo-croați etc.). Afară de aceștia, un număr de elevi din rîndurile naționalităților conlocuitoare frecventează din propria lor inițiativă școli cu limba de predare romînă, în care li se predă, la cerere, și limba maternă ca obiect de studiu. Afară de aceasta, există multe școli profesionale și tehnice în limbile maghiară și germană.

Un număr de peste 2.000 de studenți frecventează cele 12 facultăți cu limba de predare maghiară existente în țară, afară de cei înscriși la cursurile fără frecvență, iar diferitele universități și institute de învățămînt superior tehnic cu limba de predare romînă sînt frecventate de mai mult de 2500 de studenți din rîndurile naționalităților conlocuitoare.

Oamenii muncii din rîndurile naționalităților conlocuitoare au primit cu dragoste și recunoștință realizarea învățămîntului în limbile lor materne, considerînd-o ca o puternică dovadă a grijii regimului de democrație populară față de toți cei ce muncesc din patria noastră, fără deosebire de naționalitate. Școlile în limbile naționalităților conlocuitoare au devenit factori importanți în ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii din rîndurile acestor naționalități și în întărirea legăturilor de prietenie frățească între oamenii muncii romîni și cei de altă naționalitate din țara noastră.

O sarcină de primă importanță a acestor școli — ca și a tuturor școlilor noastre — este aceea de a educa tineretul în spiritul dragostei fierbinți față de patria comună, Republica Populară Romînă, în spiritul respectului față de trecutul comun de luptă a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare pentru libertate și progres, în spiritul mîndriei față de realizările obținute, sub conducerea partidului și guvernului, în opera de construire a socialismului.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn ne-a atras atenția că dușmanul de clasă, zdrobit în sectoarele hotărîtoare ale economiei, își îndreaptă tot mai mult eforturile pe tărîmul ideologiei. Combaterea infiltrării ideologiei burgheze, a influenței naționalismului, a misticismului, este de o importanță covîrșitoare în întregul nostru învățămînt. Urmărind să dea o pregătire profesională bună și o educație morală temeinică tineretului, școlile în limbile naționalităților conlocuitoare, alături de celelalte școli, au menirea să adîncească munca lor ideologică și politico-educativă, să orienteze în mod just conștiința cetățenească a elevilor. Școlile în limbile naționalităților conlocuitoare au menirea să contribuie, prin întreaga lor activitate instructiv-educativă, la cimentarea unității de nezdruncinat a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare în patria socialistă comună, Republica Populară Romînă. Realizările dobîndite pînă acum de aceste școli arată că ele sînt în stare să îndeplinească și aceste mari sarcini care le stau în față.

Sărbătorind zece ani de la aplicarea legii pentru reforma învățămîntului, cadrele didactice și, alături de ele, întregul nostru popor muncitor, privesc cu mîndrie înflorirea la care a ajuns învățămîntul în limba maternă din țara noastră, învățămînt ce servește propășirea culturală și pregătirea profesională a oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare, precum și înfrățirea lor cu oamenii muncii romîni.

L. BANYAI
director general al Direcției generale a învățămîntului și culturii naționalităților conlocuitoare

Început de an școlar

(Urmare din pag 1)

Pentru a-și putea desfășura munca la înălțimea sarcinii importante pe care o au, profesorii de economie politică au fost pregătiți în cadrul unui curs central organizat în vara aceasta de către Ministerul Învățămîntului și Culturii. Printr-o colaborare continuă în activitatea lor de fiecare zi de acum înainte, prin schimbul permanent de experiență, profesorii de economie politică vor trebui să asigure o bună predare a propriei lor materii și, prin activitatea lor în cadrul consiliului pedagogic, să determine creșterea nivelului tuturor lecțiilor care se predau în școală, făcînd să crească caracterul educativ și combativitatea acestora.

Și noi și elevii noștri ne-am întors la activitatea școlară cu noi și bogate cunoștințe. Am văzut în zilele vacanței cum înfloresc patria construind socialismul. Unii am văzut cît a înaintat construcția de la Bicaz, alții cum au înflorit orașe ca Petroșani, Hunedoara și altele, sau întreprinderile noi din Roman, Bacău, Brăila etc. Am văzut cum sporește producția pe ogoarele gospodăriilor agricole socialiste, am văzut cîte s-au înfăptuit pentru bunul trai al oamenilor muncii. Aceste înfăptuiri ne-au vorbit în limbajul cel mai direct și mai convingător despre ceea ce se înfăptuiește în țară sub conducerea partidului în regimul de democrație populară.

Elevii noștri vin la școală cu dorința de a învăța cum să participe la această măreață operă de construire a unei vieți mereu mai bune. Aceasta este și rostul școlii. Noi toți nu mai putem concepe un învățămînt rupt de viață. Cu fiecare an învățămîntul politehnic se dezvoltă, elevii învață să aplice mai bine în practică cunoștințele teoretice pe care le primesc. În acest scop școala folosește tot mai mult material didactic; dă elevilor prilejul să efectueze lucrări practice în laborator, pe terenul experimental, în atelier și chiar în producție. Practica pe care au desfășurat-o elevii în ateliere, în uzine și pe ogoare i-a ajutat pe pedagogi să înțeleagă mai bine cum trebuie condusă munca de familiarizare a elevilor cu principiile de bază ale producției, de formare a deprinderilor de muncă productivă, de minuire a uneltelor tipice. În anul acesta avem mai multe ateliere, mai multe loturi experimentale, laboratoare mai bine utilate, deci condiții ca munca practică a elevilor să se intensifice. Pentru ca odată cu aceasta să se ridice și nivelul pregătirii elevilor, trebuie discutate în colectivele pedagogice și aplicate învățămintele trase din activitatea practică desfășurată în anul școlar trecut.

Printr-o hotărîre recentă, Consiliul de Miniștri recomandă întreprinderilor industriale și agricole să patroneze școlile, sprijinindu-le pe această cale atît în înzestrarea atelierelor, laboratoarelor, muzeelor și loturilor școlare agricole cu unelte, utilaje și aparatura necesară, cît și în asigurarea documentării tehnice a cadrelor didactice și elevilor. Școlile vor trebui să prezinte comitetelor de patronaj propuneri bine studiate, pe baza cărora acestea să întocmească planurile de sprijinire a activității politehnizare. Depinde acum de eforturile pe care le vor depune direcțiunile de școli și colectivele pedagogice pentru ca acești planuri să se realizeze în mod sistematic și organizat. Este deosebit de important ca reprezentanții întreprinderilor care fac parte din comitetele de patronaj să fie invitați cu regularitate la ședințele consiliilor pedagogice în care se discută problemele politehnizării. Cunoscînd în amănunt nevoile școlii și măsurile necesare pentru desfășurarea în bune condiții a acțiunii de politehnizare, ei vor putea să dea un sprijin util și la timp școlilor.

Cei 10 ani de activitate școlară puși în slujba construcției socialiste au fost ani de luptă pentru întărirea conținutului realist științific al învățămîntului, ani de luptă împotriva mentalității învechite, retrograde a metodelor nestiințifice care constituie piedici în înfăptuirea educației comuniste a tinerei generații. Nu s-a terminat încă această luptă. Ea trebuie dusă pînă la capăt, cu mai multă hotărîre.

Multă grijă conținutului muncii instructiv-educative. Din partea tuturor — a profesorilor și învățătorilor, a directorilor, a organelor de îndrumare și control. O atenție deosebită conținutului lecțiilor, respectării adevărului științific în predare. Mai intransigenți față de folosirea metodelor nepedagogice în munca de educare. Dușmanul de clasă caută să strecoare veninul ideologiei burgheze în mentalitatea tineretului, pe care-l vizează în mod deosebit. Canale de pătrundere a ideologiei burgheze în mentalitatea tineretului sînt numeroase: literatura și artă decadentă de toate felurile (muzică, dans etc.), moda și altele. Trebuie îndreptată atenția asupra conținutului tuturor activităților din școală și din afară de școală la care participă elevii. Și cu părinții să se discute aceste probleme, pentru ca să avem în ei un sprijin apropiat.

Partidul clasei muncitoare ne dă nouă, pedagogilor, sarcina să înfăptuim educația comunistă a tineretului. Misiunea înaltă și nobilă pe care o avem va trebui s-o îndeplinim cu toții la fel de bine. Nu putem lăsa pe unii să ridice din umeri neputincioși, nepăsători. Nu putem lăsa pe niciunul pradă înțelegerii înguste a sarcinilor, tendinței de a cruța, de a trece cu vederea ceea ce e putred și trebuie smuls din rădăcini. Să nu-și găsească nici un ascunziș apolitismul, împăciuitorismul, obiectivismul. Întreaga noastră activitate să fie străbătută de spirit partinic și de combativitate revoluționară.

Știm cît este de mare forța colectivului. Să întărim munca noastră colectivă, ca să putem pune forța aceasta puternică în slujba învățămîntului din patria noastră în noul deceniu în care pășește el.

Școală nouă conținut nou

Una din funcțiile statului socialist este cea cultural-educativă. Statul socialist își exercită această funcție îndeosebi prin instituțiile de învățămînt. O revoluție socială presupune implicit și o revoluționare a învățămîntului. Reforma din 1948 reprezintă punctul de plecare al acestei revoluții în școală. Această reformă și hotărîrile ulterioare ale partidului și guvernului privitoare la învățămînt au creat condiții pentru încadrarea învățămîntului în nevoile concrete ale societății actuale. După cucerirea puterii în țara noastră de către clasa muncitoare, școala a fost chemată să satisfacă nevoi de dezvoltare și de întărire ale noii orînduiri întemeiate de clasa muncitoare, să crească noile generații în ideile înaintate ale societății socialiste. Actualul moment istoric al dezvoltării orînduirii noastre sociale impune școlii să țină seama de nevoia îndeplinirii unor sarcini importante cum sînt: dezvoltarea continuă a economiei naționale și a culturii pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescinde ale oamenilor muncii, pregătirea de cadre de cercetători de știință și de tehnicieni care să contribuie la dezvoltarea economiei și culturii, pregătirea de conducători și de muncitori în economie și în cultură pentru a pune conștient în practică cele mai înaintate metode în știință, tehnică și cultură, realizate de oameni de știință, de tehnicieni și de oameni de cultură, ridicînd la un nivel din ce în ce mai înalt producția de bunuri materiale și culturale.

Școala se încadrează ca factor activ în frontul ideologic pentru ca cetățenii ieșiți de pe băncile ei să fie atașați clasei muncitoare și să participe cu devotament la îndeplinirea acțiunilor inițiate de partid și de stat.

In opoziție cu școala burgheză, bazată pe dezvoltarea anarhică a individualității și pe intelectualism, societatea socialistă a creat o școală care dezvoltă multilateral personalitatea. Educația fizică, mijloc de pregătire a omului pentru muncă și pentru apărare, precum și legarea teoriei cu practica, care favorizează o atitudine activă a cetățeanului în societate, joacă un rol important în activitatea școlii. O atitudine justă față de muncă și față de avutul obștesc dezvoltă simțul răspunderii fiecărui cetățean pentru creșterea avutului obștesc și pentru apărarea lui.

Dacă analizăm reforma din 1948 și hotărîrile ulterioare privitoare la învățămînt, precum și planurile de învățămînt care constituie structura actuală a învățămîntului de cultură generală, constatăm că într-o măsură destul de mare s-au creat școlii de cultură generală condițiile pentru a satisface nevoile orînduirii sociale în care trăim și pentru care luptăm.

Reforma din 1948 pune ca temei al conștiinței omului de cultură ieșit din școală concepția materialist-științifică despre lume, despre viață și despre societate. De fermitatea atitudinii sale științifice față de viață și de societate depinde integrarea sa cu bune rezultate în cursul dezvoltării istorice a timpului său, ca factor activ al progresului. Planurile de învățămînt în vigoare de la 1948 și pînă astăzi au ținut seama de această cerință fundamentală atribuind în economia lor o pondere mai mare științelor naturii, decît celor umaniste. Saltul pe care școala noastră l-a făcut în această direcție reiese din compararea datelor înfățișate de următoarea situație statistică:

Legea	Secția	% pe grupe de discipline		
		șt. sociale și umaniste	St. naturii	Deprinderi diverse
1910	clasic	83,0	7,2	9,8
	modern	65,1	25,0	9,9
	reală	50,8	36,6	12,6
1928	—	59,8	26,4	13,8
1948	—	44,7	45,3	10,0

In planurile de învățămînt în vigoare în anul acesta școlar, avîndu-se mereu în vedere directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la legarea tot mai strînsă a învățămîntului de viață, situația se prezintă astfel:

Legea	Secția	% pe grupe de discipline		
		șt. sociale și umaniste	St. naturii	Deprinderi diverse
1958	umanistă	49	33	18
	reală	43	39	18

Menținerea numărului ridicat de ore săptămînale la științele sociale și umaniste se explică prin introducerea orelor de științe sociale (economie politică și marxism-leninism), iar scăderea numărului de ore la științele naturii față de 1948 prin introducerea la rubrica „deprinderi diverse" a orelor de practică agricolă și de lucrări practice în atelier, strîns legate de științele naturii.

Comparînd cu o țară capitalistă ca Franța, de pildă, observăm că acolo, deși se recunoaște importanța pentru viață și pentru societate a studiului științelor naturii, datorită locului important pe care îl dețin astăzi știința și tehnica în dezvoltarea societății, totuși nu s-a reușit să se înfrîngă rezistența susținătorilor învățămîntului tradițional, așa-zis umanist pentru motivul că acesta ar fi factorul principal al creării unei personalități umane de elită. Trebuie să subliniem însă și faptul că umanismul medieval și cel burghez este cu totul altceva decît umanismul adevărat, umanismul socialist.

Iată situația în Franța:

	Secția	% pe grupe de discipline		
		șt. sociale și umaniste	St. naturii	Deprinderi diverse
1958	Clasic (c)	60	24	16
	Modern (M)	52	32	16

Structura școlii actuale, fie cea de 7 ani, fie cea de 11 ani, și planurile de învățămînt, puse la îndemîna corpului didactic, sînt în stare să dea țării cadrele calificate de care are nevoie și să formeze cetățeni devotați regimului pentru realizarea cu succes a sarcinilor lui politice, economice și sociale.

Figura omului nou, tineretul conștient care înfăptuiește recorduri însemnate în toate domeniile de activitate sînt, într-o bună măsură, rezultatele învățămîntului de după reformă.

Dacă ne referim la științele sociale care introduc pe elevi în studiul socialismului științific și al economiei politice și înarmează pe viitorul cetățean cu o concepție politică, morală și patriotică potrivit scopului orînduirii noastre sociale, constatăm că ultimul plan de învățămînt satisface și această cerință prin introducerea — pe lîngă orele de constituție, de istorie și de geografie economică și politică — a orelor de economie politică și de marxism-leninism.

Examinînd problema legării teoriei cu practica, sarcină puternic reliefată în noul plan de învățămînt, prin introducerea orelor de științe agricole în clasele V-VII și a orelor de lucrări practice în cursul mediu, vedem că s-au creat condiții ca viitorul om de muncă să-și formeze în școala de cultură generală, pe de o parte o atitudine justă față de muncă și de avutul obștesc, pe de alta, capacitatea de a contribui la creșterea continuă a producției.

Pentru rotunjirea personalității viitorului cetățean multilateral dezvoltat, noul plan de învățămînt a pus un accent deosebit pe educația fizică, organizînd pe lîngă orele din programă activități în cadrul orelor de la cercurile sportive și ale colectivelor sportive. Rolul important al educației fizice în învățămînt constă nu atît în selecționarea de echipe sportive și în formarea spectatorului care să poată aprecia în cunoștință de cauză în stadioane sau săli de spectacol competițiile sportive sau atletice, cît mai ales în practicarea conștientă, aproape zilnică, necesară unei bune întrețineri a sănătății și a vigoarei corpului pentru muncă și apărare.

In ce privește educația estetică, orele de literatură și de teoria literară, orele de desen și cele de muzică introduse în 1956 în planul de învățămînt vor ajuta să trezească aptitudinile și să formeze pe consumatorul de artă, pe omul de gust, care să poată aprecia după criterii sigure, partinice operele de artă.

Cele cîteva ore de latină introduse în cursul mediu au menirea să ajute pe elevi prin elemente lexicale și gramaticale să înțeleagă formele corespunzătoare din limba română și structura limbii noastre și să-i familiarizeze cu terminologia științifică.

Credem că un corp de cadre didactice pătrunse de misiunea lor de propagandiști ai concepției științifice și de activiști convinși și entuziaști ai frontului ideologic sînt în stare să formeze generațiile viitoare, cu ajutorul partidului și al organizațiilor de tineret, crescîndu-le în spiritul devotamentului față de partid și față de cauza clasei muncitoare, în dragoste de patrie și în hotărîrea de a o înălța, printr-o muncă conștientă și dîrză, pentru dezvoltarea, întărirea și apărarea socialismului.

PETRE DRAGOIESCU
președinte al Consiliului superior al școlilor

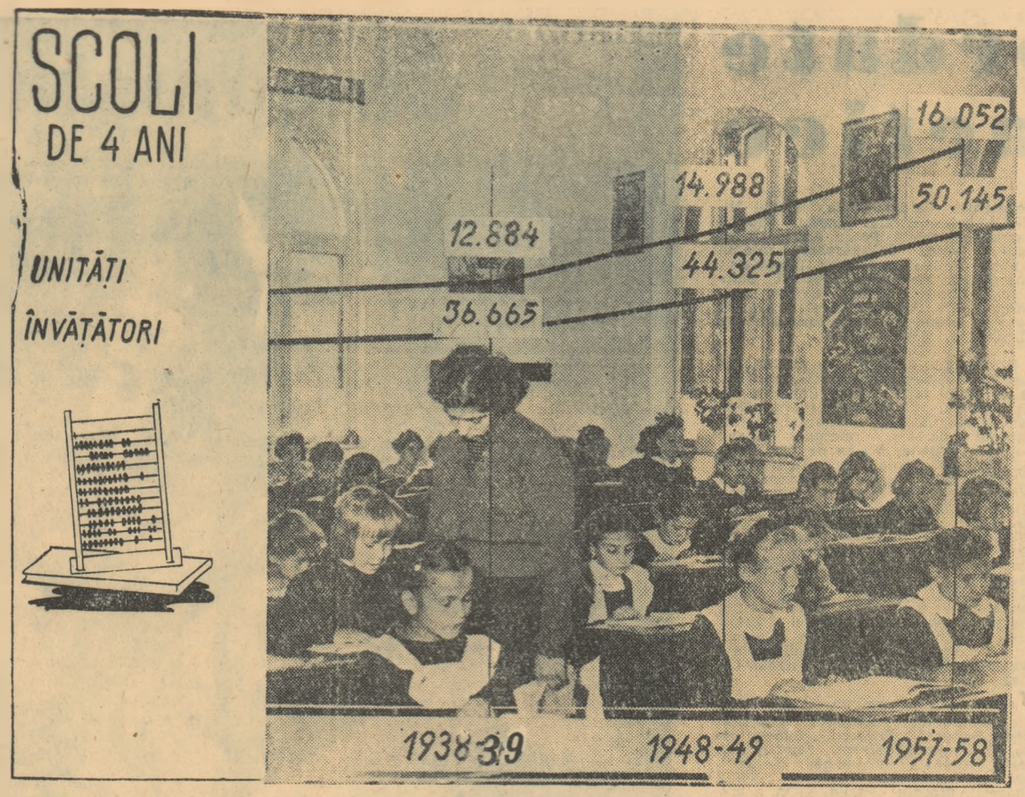

ÎNVĂȚĂTORII
slujitori devotați ai poporului

Tradiționala sărbătoare a deschiderii noului an școlar capătă în această toamnă o semnificație deosebită. Odată cu începerea cursurilor serbăm împlinirea unui deceniu de la înfăptuirea reformei învățămîntului, actul revoluționar prin care statul democrat-popular a deschis școlii noastre poarta către un viitor luminos, punînd bazele unui învățămînt nou, socialist, legat în mod indestructibil de nevoile fundamentale ale poporului, de interesele lui vitale.

Cei 10 ani care au trecut de la înfăptuirea reformei învățămîntului sînt ani de uriașe realizări în învățămîntul nostru de toate gradele. Făcînd bilanțul acestor realizări, poporul nostru muncitor înscrie cu bucurie și mîndrie la loc de cinste, printre făuritorii lor, pe slujitorii școlii — fondul de aur al învățămîntului nostru socialist.

Intotdeauna, prin însuși specificul muncii lor, învățătorii înaintați au fost răspînditori ai științei, culturii și luminii și s-au bucurat de stima și aprecierea poporului. In același timp, ei au fost nevoiți să îndure umilința pe care le-o hărăzeau autoritățile, să suporte privațiunile la care îi condamna regimul burghezo-moșieresc, să-și înăbușe visurile și năzuințele. Toate guvernele burghezo-moșierești, indiferent de firma politică pe care au afișat-o, au rezervat învățătorilor o viață plină de greutăți. Potrivit unei statistici parțiale, întocmită de Asociația Generală a Licențiaților universitari din România, în anul 1933 doar 5% dintre profesori dețineau posturi sigure, 63% ocupau posturi întîmplătoare, iar 32% erau șomeri. Politica guvernelor burghezo-moșierești față de învățătorime constituia o parte integrantă a politicii lor culturale antipopulare.

Astăzi, toate acestea au devenit doar triste amintiri din vremuri care au apus pentru totdeauna, dar care nu trebuie să fie uitate niciodată. Ținînd minte ceea ce a fost vom putea înțelege mult mai bine marile înfăptuiri din anii luminoși ai puterii populare.

In R.P.R. învățătorul a fost ridicat pe o asemenea treaptă la care în anii regimului burghezo-moșieresc nici n-a îndrăznit să viseze. Schimbînd din temelii societatea noastră, transformînd viața întregului popor pe baze socialiste, puterea populară a modificat radical și condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice, a schimbat rolul lor în societate și conținutul muncii lor. Niciodată viața și activitatea învățătorimii noastre n-a fost atît de bogată și interesantă, atît de minunată și de emoționantă.

Partidul Muncitoresc Romîn, statul democrat-popular, poporul nostru muncitor i-au încredințat învățătorului îndeplinirea uneia dintre cele mai frumoase și mai înălțătoare misiuni — aceea de a forma pe noul cetățean al patriei noastre, constructor al socialismului, om cu o înaltă cultură, capabil să folosească în interesul poporului cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii. In același timp, învățătorul are nobila menire de a duce făclia culturii și științei înaintate în masele largi ale poporului.

Misiunea de pedagog cinstește și înnobilează pe cei cărora le este încredințată. Ei dau patriei „produse" vii, oameni care toată viața poartă pecetea anilor de școală. Invățătorului îi sînt încredințați copiii la o vîrstă cînd ei trebuie să le fie și părinte, și prieten apropiat, și îndrumător și dascăl. De munca lui depind în cea mai mare măsură creșterea, formarea, dezvoltarea multilaterală a tinerei generații a patriei. Există oare sentimente mai înălțătoare și satisfacții mai mari decît acelea pe care le încearcă cadrele didactice în urma datoriei împlinite? Ce poate fi mai uman, mai plin de sens decît munca migăloasă a dascălului modest care se dăruie școlii conștient că fiecare copil care i-a fost încredințat trebuie să devină un om demn de marea epocă socialistă pe care o trăim, un patriot înflăcărat, capabil să lupte pentru apărarea marilor cuceriri revoluționare ale poporului și pentru continua lor dezvoltare, un om educat în spiritul moralei comuniste?

Acum, cînd pășim în al doilea deceniu de existență al școlii noastre noi, socialiste și analizăm drumul parcurs pentru a trage învățăminte în scopul ridicării muncii noastre la un nivel mai înalt, constatăm cu bucurie că învățătorimea și-a făcut cu cinste datoria. Au existat în această perioadă și neajunsuri, au existat printre învățători și oameni care nu și-au înțeles menirea și pe care viața i-a aruncat la o parte — dar acestea au constituit excepții.

Imensa majoritate a învățătorilor și profesorilor din toate colțurile patriei, mîndri de misiunea ce le-a fost încredințată, au muncit cu modestie și abnegație pentru a traduce în viață politica statului de democrație populară, politica poporului muncitor stăpîn pe soarta sa. An de an ei și-au ridicat măiestria pedagogică și, ca urmare a muncii lor pline de însuflețire, patria cunoaște mereu noi contingente de tineri cu un nivel de pregătire din ce în ce mai ridicat.

In cartea de aur a realizărilor obținute în acești ani cadrele didactice au înscris importante succese și în activitatea lor social-politică. Zeci de mii de slujitori ai școlii — și în primul rînd învățătorii de la sate — au luptat în primele linii în frontul împotriva neștiinței de carte. A fost o bătălie grea. A trebuit să fie înfrînte atît întunericul, ignoranța, obscurantismul, care aveau rădăcini adînci, cît și uneltirile dușmanului de clasă. Astăzi însă, după o luptă grea, avem satisfacția unei victorii importante.

O însemnată contribuție au adus și continuă să aducă învățătorii și profesorii de la sate la înfăptuirea marii opere a partidului de transformare socialistă a agriculturii. Activiști neobosiți pe tărîm obștesc, cadrele didactice răspîndesc în mase cunoștințele științifice și politice înaintate, propagă linia partidului, ajută oamenii muncii de la sate s-o cunoască, să înțeleagă că ea corespunde intereselor lor fundamenale și să și-o însușească, întrucît ea reprezintă propria lor politică.

Statul nostru democrat-popular acordă o înaltă prețuire activității depuse de învățătorime. Intregul popor îi înconjoară pe profesori și învățători cu o dragoste nețărmurită. „Partidul și guvernul nostru — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor — fac și vor face toate sforțările pentru a crea învățătorului, în special celui de la sate, condiții cît mai bune de trai și de activitate pedagogică". Aceste cuvinte au prins deja viață.

Au crescut salariile cadrelor didactice, li s-au creat acestora condiții din ce în ce mai bune de locuit și de aprovizionare, de asistență medicală, de odihnă, de ridicare permanentă a nivelului lor profesional și politic. S-a legiferat ca ziua de 30 iunie să fie sărbătorită în fiecare an ca „Ziua învățătorului". Numeroase cadre didactice au fost distinse cu ordine și medalii ale R.P.R. iar altora li s-a acordat insigna de „învățător fruntaș" și „profesor fruntaș".

Sărbătorind împlinirea a 10 ani de la înfăptuirea reformei învățămîntului și trecînd în revistă marile succese obținute pe tărîmul școlii, cadrele didactice știu bine că acestea, alături de succesele dobîndite de întregul nostru popor în lupta pentru construirea socialismului, se datoresc în primul rînd faptului că forța conducătoare a poporului și a statului democrat popular este Partidul Muncitoresc Romîn, că masele largi ale poporului urmează cu nețărmurită încredere și înfăptuiesc cu avînt politica partidului.

Partidul nostru, care își călăuzește întreaga activitate după învățătura marxist-leninistă, a arătat cadrelor didactice că, pentru a-și putea îndeplini misiunea, pentru a-și putea duce la bun sfîrșit sarcinile încredințate de popor, au datoria de a studia și de a-și însuși marxism-leninismul, lichidînd vechea concepție burgheză asupra lumii și vieții și, prin aceasta, și vechile vederi burgheze asupra școlii. Urmînd îndemnul partidului și bucurîndu-se de ajutorul organizațiilor de partid, pedagogii au acordat o mare atenție studierii învățăturii marxist-leniniste, convingîndu-se pe baza propriei lor experiențe că însușirea concepției marxist-leniniste asupra lumii dă fiecărui intelectual cinstit o înaltă satisfacție spirituală, îi fructifică gîndirea științifică, îi permite să se orienteze just în întreaga lui activitate, să contribuie la lupta împotriva concepțiilor idealiste, reacționare, pentru progresul științei, pentru triumful materialismului.

Partidul nostru acordă în permanență o mare atenție muncii ideologice de educare marxist-leninistă a membrilor săi și de formare a conștiinței socialiste a oamenilor muncii. Combaterea influențelor ideologiei burgheze constituie o condiție esențială pentru triumful socialismului în actualele împrejurări, cînd ideologii burgheri și aliații lor — revizioniștii — își intensifică lupta împotriva ideologiei clasei muncitoare, avem datoria să participăm activ la combaterea vederilor reacționare idealiste în diferite ramuri ale științei, să apărăm adevărul științific, să luptăm strîns uniți în jurul partidului, călăuza noastră sigură, pentru puritatea marxism-leninismului.

Pășim în al doilea deceniu de viață al școlii noastre socialiste în condițiile uriașului avînt al luptei întregului popor pentru construirea socialismului. Perspectivele luminoase ale patriei noastre creează cadrelor didactice noi posibilități de muncă creatoare pentru a ridica mereu mai sus titlul de onoare al învățătorului, slujitor devotat al poporului.

Prof. ION DRAGU

Schimbul de mîine al clasei muncitoare

In cadrul reformei învățămîntului înfăptuită acum un deceniu, un loc deosebit de important l-au ocupat prevederile legate de reorganizarea structurii și conținutului învățămîntului profesional și tehnic, menit să pregătească cadrele de muncitori și tehnicieni necesari economiei noastre naționale. Școlilor profesionale de ucenici și școlilor tehnice li s-a încredințat sarcina nobilă și de răspundere ca, pe baza unui învățămînt realist-științific strîns legat de practică, să formeze muncitorul și tehnicianul de tip nou, desăvîrșit cunoscător al meseriei sale, cu dezvoltate aptitudini fizice și intelectuale, cu o nouă atitudine față de muncă, pătruns de dragoste adîncă pentru patrie.

In perioada regimului burghezo-moșieresc, învățămîntul profesional era cu totul desconsiderat. Puținele școli profesionale existente în acea perioadă erau menite să asigure brațele de muncă necesare întreprinderilor marilor capitaliști. Cursurile școlilor de ucenici, care se desfășurau în localuri necorespunzătoare și se reduceau doar la cîteva discipline din care nu lipsea, bineînțeles, religia, nu puteau asigura nici măcar o calificare mediocră.

Tinerii, a căror perioadă de ucenicie era lăsată la aprecierea marilor patroni, duceau o viață mizeră. Pentru a-și însuși meseria trebuiau adesea să „fure" deprinderile necesare.

In anii care au trecut de la reforma învățămîntului, partidul și statul nostru democrat-popular au acordat cel mai larg sprijin învățămîntului profesional și tehnic. Sutele de școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri create pe întreg cuprinsul patriei au fost înzestrate și utilate cu tot ceea ce este trebuincios pentru buna pregătire a ucenicilor și elevilor, au fost încadrate cu personal de specialitate, și-au lărgit necontenit baza materială.

In acești ani numărul școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri a crescut necontenit, ajungîndu-se în anul 1958 la peste 600 de școli, cu aproape 130.000 de ucenici și elevi. In anii de după reformă, școlile profesionale au dat industriei și agriculturii peste 250.000 de muncitori calificați. Din rîndul acestora s-au ridicat numeroși fruntași în producție și inovatori. Sînt bine cunoscute în întreaga țară succesele obținute, bunăoară, de maistrul oțelar Valer Lăbuneț, absolvent al grupului școlar profesional din Hunedoara, sau de utemista Petre Maria, conducătoarea unei brigăzi de filatoare de la „Industria Bumbacului" din Capitală, decorată cu „Ordinul Muncii".

Alături de absolvenți un aport însemnat în producție îl dau și ucenicii. Cităm cu mulțumire școala din cadrul întreprinderii „Semănătoarea" din București. Acolo ucenicii din anii II și III lucrează la producția de combine agricole, cot la cot cu muncitorii, avînd fiecare locul său de muncă fixat. Directorul întreprinderii, tovarășul Dorobanțu, și ajutoarele sale se ocupă de școală ca și de orice sector al întreprinderii.

Urmărind îmbunătățirea continuă a activității de pregătire a cadrelor calificate necesare tuturor ramurilor economiei, C. C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R.P.R., prin Hotărîrea Nr. 91 din 1955, au asigurat ridicarea învățămîntului profesional, tehnic și tehnic de maiștri pe o treaptă nouă, superioară. Experiența căpătată în anii ce s-au scurs de la elaborarea și aplicarea acestei hotărîri a confirmat pe deplin că sistemul de instruire teoretică și practică a ucenicilor în școlile de pe lîngă marile întreprinderi, fabrici, uzine, S.M.T., G.A.S., ferme experimentale, șantiere de construcții, unități sanitare, precum și pe lîngă ministere și organizații centrale este sistemul cel mai corespunzător pentru buna pregătire a cadrelor de muncitori calificați. Școlile tehnice înființate ca urmare a acestor hotărîri sînt din ce în ce mai solicitate de absolvenții școlilor de cultură generală. Numai în ultimul an aceste școli au dat aproape 6.000 de muncitori cu o înaltă calificare. De curînd a terminat studiile și prima promoție de absolvenți ai școlilor tehnice de maiștri de 3 ani. Vizitatorii expoziției în care sînt expuse lucrările acestor absolvenți au rămas impresionați îndeosebi de calitatea proiectelor de diplomă, care dau multe soluții juste, aplicabile în producția întreprinderilor noastre. Cei 2.000 de maiștri absolvenți ai școlilor tehnice de 3 ani se află acum integrați în producție, lucrînd ca ajutori de maiștri, șefi de echipe sau șefi de partidă, urmînd ca, pe măsura perfecționării pregătirii lor, să fie încadrați în posturi de maiștri titulari.

Creșterea continuă a producției industriale și agricole a patriei noastre în anii celui de al doilea cincinal deschide învățămîntului profesional și tehnic, care pregătește cadrele necesare acestei producții, largi și luminoase perspective de dezvoltare, punîndu-i totodată în față mari și însemnate sarcini. Trebuie pregătiți muncitori și tehnicieni în stare să țină pasul cu ritmul rapid de introducere a tehnologiei avansate, cu progresele mecanizării și automatizării, trebuie să avem mii și mii de specialiști, muncitori și tehnicieni cu o calificare tot mai înaltă. Aceste cadre pot fi asigurate numai prin perfecționarea continuă a procesului de învățămînt din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri.

In acest scop este necesar să fie folosită cu prisosință experiența acumulată în cei 10 ani de la reforma învățămîntului și să se pășească mai departe, spre dobîndirea unor noi realizări. Fiecare profesor și maistru trebuie să fie convins că buna pregătire a ucenicilor și elevilor poate fi obținută numai prin ridicarea nivelului tehnic și științific al lecțiilor și activităților practice, prin justa orientare politico-ideologică a întregii munci instructiv-educative. Este necesar ca cei ce pregătesc pe viitorii muncitori și tehnicieni să-și îmbunătățească necontenit propria lor pregătire ideologică, științifică și pedagogică, să asigure în permanență și să întărească mereu legătura învățămîntului cu viața, cu producția.

In centrul atenției cadrelor didactice din școlile profesionale și tehnice, trebuie să stea sarcina măreață încredințată de partid și guvern de a pregăti cadre capabile să lupte neîncetat pentru sporirea productivității muncii, factor de bază în mărirea producției industriale și agricole. In anul școlar care începe acum numărul uniităților școlare din sistemul învățămîntului profesional și tehnic crește într-o măsură destul de însemnată. Ținîndu-se seama de nevoile întreprinderilor locale, ale gospodăriilor agricole, ale deservirii populației de la sate, se înființează numeroase noi școli de meserii și agricole. Concomitent cu aceasta se prevede înființarea unui număr de școli de gospodărie destinate tinerelor fete, care vor putea dobîndi aci cunoștințele și îndeminarea necesare pentru a deveni bune gospodine.

Măsurile înfăptuite în vederea lărgirii și îmbunătățirii învățămîntului profesional și tehnic, măsuri care ilustrează în mod grăitor grija partidului și statului nostru pentru creșterea schimbului de mîine al clasei muncitoare, sînt sprijinite cu căldură de întreaga masă a cadrelor didactice care lucrează în acest învățămînt. Pășind într-un nou an școlar — primul din cel de al doilea deceniu de la înfăptuirea reformei învățămîntului — profesorii, inginerii și maiștrii-instructori sînt hotărîți să-și sporească necontenit eforturile pentru a da patriei muncitori și tehnicieni de nădejde, cu o înaltă calificare, oameni înaintați, capabili să facă față cerințelor tot mai ridicate ale economiei noastre naționale.

Ing. VANGHELI MIȘICU
consilier în Ministerul Invățămîntului și Culturii

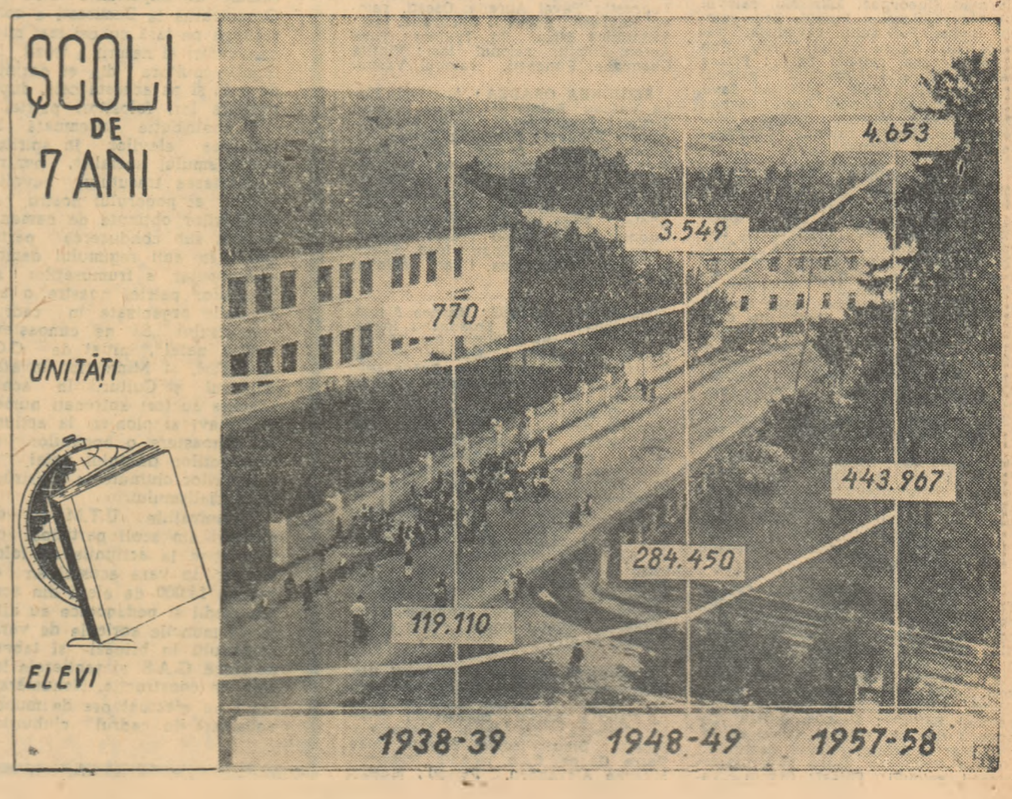

Distincții acordate cadrelor didactice

Cu ocazia aniversării a 10 ani de la reforma învățământului, prin ordinul nr. 1709 din 1958 al ministrului Învățământului și Culturii se acordă titluri de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș", pentru merite deosebite în domeniul învățământului, următoarelor cadre didactice:

„Profesor fruntaș"

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: Bako Kalman, Miercurea Ciuc, Csiki Laszlo, Tîrgu Mureș, Ioanitoiu Pantelimon, Reghin.

REGIUNEA BACAU: Aciobăniței Mihai, Buhuși, Popescu Veronica, Piatra Neamț, Simion Mircea, Roznov, raionul Piatra Neamț.

REGIUNEA' BAIA MARE: Fenyi Ștefan, Carei, Horvath Ema, Satu Mare.

REGIUNEA BUCUREȘTI: Demetrescu Mihail, Giurgiu, Florea Vicol, Crevedia Mică, raionul Domnești, Oros Irina, Ghergani, raionul Răcari, Petrache Elena, Tărtășești, raionul Răcari.

REGIUNEA CLUJ: Bejan Elena, Jibou, Bozac Valeria, Cluj, Cervenca Elena, Dej, Csoma Ștefan, Cluj, Kovács Coloman, Cluj, Popitan Ioan, Cluj, Pop Petru, Bistrița, Tomiö Iuliu, Reteag.

REGIUNEA CONSTANȚA: Barbu Gh. Liliana, Constanța, Dragomirescu Mircea, Medgidia, Dumanschi Elena, Tulcea, Marinescu Corneliu, Medgidia, Pandicopol Penelopa, Constanța, Rădăulă Ion, Feteșți, Vartanesian N. Maria, Constanța.

REGIUNEA CRAIOVA: Florescu Matilda, Caracal, Popa Maria, Pleniță, Romanescu Vasile, Tîrgu Jiu, Vlad Petre, Caracal.

REGIUNEA GALAȚI: Avramescu Maria, Galați, Dimofte Gheorghe, Brăila, Manoliu Zamfir, Galați, Nicolescu Andrei, Brăila, Oprelu Ioan, Tecuci, Papadopol Petru, Galați, Petride Timotei, Brăila, Roman Andrei, Galați.

REGIUNEA HUNEDOARA: Bădău Emilia, Risculița, raionul Brad, Bende Ștefan, Cugir, Blendea Vasile, Ilia, Jacotă Victor, Deva, Oprea Valentin, Deva, Pătrășcanu Traian, Zlatna, Petra Eugenia, Deva.

REGIUNEA IAȘI: Brumă Polixenia, Iași, Ghiroaie Ilie, Birlad, Popescu Gh. Elena, Birlad.

REGIUNEA ORADEA: Szász Coloman, Simleu, Szilágyi Elisabeta, Oradea.

REGIUNEA PITEȘTI: Aman Gheorghe, Pitești, Bădulescu Ion, Folești, raionul Horezu, Macovei Nicolae, Pitești, Mănescu Lucian, Rîmnicul Vîlcea, Moeanu Marin, Pitești, Simionică Ion, Cîmpulung, Tobescu Gabriela, Pitești.

REGIUNEA PLOEȘTI: Ghigulescu Constantin, Buzău, Matei Ecaterina, Ploești, Stasi Grigore, Puchenii Mari, raionul Ploești.

REGIUNEA STALIN: Brenciulescu Ion, Rîșnov, raionul Codlea, Crișnic Ioan, Orașul Victoria, Dany Francisc, Crizbav, raionul Codlea, Georgescu Ortansa, Orașul Stalin, Iacob Ștefan, Orașul Stalin, Kery Helga, Orașul Stalin, Pancu Alice, Mediaș, Servatius Gustav, Mediaș, Șutu Maria, Orașul Stalin.

REGIUNEA SUCEAVA: Huțupaș Petru, Suceava, Jucan Grațian, Cîmpulung, Mihăiescu Lucreția, Suceava, Moraru Nicolae, Cîmpulung, Raisman Iosif, Suceava, Răuț Florica, Suceava.

REGIUNEA TIMIȘOARA: Băleanu Mircea, Lugoj; Iovănescu Maria, Arad, Stăncescu Elisabeta, Orșova.

ORAȘUL BUCUREȘTI: Alexandrescu Maria, raionul Griviția Roșie, Avramescu Izabela, raionul Stalin, Balcan Elena, raionul I. V. Stalin, Bodilă Maria, raionul Griviția Roșie, Brăescu Maria, raionul Nicolae Bălcescu, Călîman Adam, raionul Griviția Roșie, Căpățînă Rodica, raionul Nicolae Bălcescu, Dimofte Maria, raionul I. V. Stalin, Drăgoi Alexandru, raionul V. I. Lenin, Gingaciu Maria, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ojog Maria, raionul 1 Mai, Ionescu Margareta, raionul Tudor Vladimirescu, Ionescu Mușcel Lavinia, raionul 1 Mai, Ionescu Ortansa raionul Nicolae Bălcescu, Popescu Constantin, raionul Griviția Roșie, Prisăciuc Nicolae, raionul V. I. Lenin, Săuteanu Maria, raionul 1 Mai, Sonea Emilia, raionul V. I. Lenin, Sterlade Maria, raionul Stalin, Stoicescu Nicolae, raionul Tudor Vladimirescu, Stăncescu Dumitru, raionul Tudor Vladimirescu.

★

Dumitru Nicolae, „Semănătoarea", București, Georgescu Constanta „7 Noiembrie"-Craiova; Ionescu Hristache, grupul școlar „Steagul Roșu", Orașul Stalin (din școlile Ministerului Industriei Grele), Sendroiu Gheorghe, Caransebeș, Stancu Dumitru, Fieni, raionul Pucioasa (din școlile Ministerului Construcțiilor și materialelor de construcții), Pintilescu Viorica, școala tehnică de exploatări C.F.R. București; Palade Cicerone, școala profesională mecanică navală, Giurgiu (din școlile Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor).

„Învățător fruntaș"

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: Cengher Ion, Aluniș, raionul Reghin, Fekete Ioan, Damieni, raionul Tg. Mureș; Kadar Iolanda, Tg. Mureș; Miresteanu Gheorghe, Reghin; Mada-Ras Susana, Tg. Mureș; Popescu Mama, Tg. Mureș; Popovici Gavril, Idicel, raionul Reghin; Petraș Ioan, Iodu; Ravasz Ștefan, Ațila, raionul Singeorgiul de Pădure; Szöverffi Carol, Chinari, raionul Mureș; Solnai Ana, Ciumani, raionul Gheorghieni; Thumes Carol, Reghin.

REGIUNEA BACAU: Costea Dumitru, Păucești, raionul Adjud; Dugan Aurelian, Soimărești-Drăgănești, raionul Tg. Neamț; Filote Maria, Roman; Florescu Margareta, Orbeni, raionul Adjud; Groapă Gheorghe, Serbești, raionul Buhuși; Nedelcu-Dimitriu, Alice, Tg Ocna; Nistor Dumitru, Pedoleni, raionul Buhuși; Radu Dumitru, Ploscuteni, raionul Adjud; Șerban Elena, Piatra Neamț; Toma Margareta, Domnești-Tîrg, raionul Adjud.

REGIUNEA BAIA MARE: Ardelean Tatiana, Baia Mare; Alexandrescu Nicolae, Terebești, raionul Carei; Andrei Hermina, Corneni, raionul Lăpuș; Ardelean Augustin, Sanislau, raionul Carei; Bărbosu Augustin, Ciocotiș, raionul Lăpuș; Farcaș Sarolta, Satu Mare; Rădulescu Teofil, Ghiuzbaia, raionul Somcuta Mare; Sălăgeanu Maria, Satu Mare; Svedac Vilhelm, Sighet.

REGIUNEA BUCUREȘTI: Banciu Silvia, Fierbinți, raionul Snagov; Berleanu Ferenț, Turbați, raionul Snagov; Buca Elisabeta, Mircea Vodă, raionul Călărași; Bulumac M. Gheorghe, Podul Doamnei, raionul Videle; Constantinescu Emil, Căscioarele, raionul Titu; Cristescu Gheorghe, Cosmești, raionul Videle; Delcea Ion, Dâlța, raionul Giurgiu; Dinescu N. Victor, Odobești, raionul Titu; Dițoiu Costică, Olteni; Frasin Constantin, Pribegi, raionul Slobozia; Ionescu Maria, Alexeni, raionul Urziceni; Mirea St. Ene, Maldăeni, raionul Roșiori; Mireanu Elena, Giurgiu; Nicolae Florica, Mihăilești, raionul Domnești; Pătrașcu D. Emanoil, Coadele, raionul Snagov; Popescu R. Ioana, Preajba de Sus, raionul Videle; Popescu A. Petru, Titu; Rădulescu C. Paula, Rădulești, raionul Videle; Răsuceanu Maria, Giurgiu; Săracu Varvara, Giurgiu; Stelian Ion, Micșunești-Moara, raionul Snagov; Stoica Emilian, Obedeni, raionul Videle; Șerbănescu Paul, Negreni, raionul Oltenț; Ștefănică I. Stancu, Brezoaiele, raionul Răcari; Văcaru Petre, Mitropolia, raionul Oltenț; Vasilescu Gheorghe, Antonești, raionul Olteni; Vintilă Sofia, Ivănești, raionul Slobozia.

REGIUNEA CLUJ: Amarandi Florica, Negreni; Buda Vasile, Agriș, raionul Zalău; Donciu Aurel, Chechiș, raionul Jibou; Dimbeanu Alexandru, Camaras, raionul Sărmaș; Ducu Ilie, Salva, raionul Năsăud; Filip Otilia, Lusca, raionul Năsăud; Funariu Elena, Ocna Mureș, raionul Aiud; Giurgiuman Susana, Valea Drăganului; Goia Ion, Buciumi, raionul Zalău; Hirianu Ioan, Luduș; Marchis Gavril, Jichișul de Jos, raionul Dej; Maghiaru-Sever Silvia, Chinteni, raionul Cluj; Mureșan Gheorghe, Mărișelu, raionul Bistrița; Moldovan Pamfil, Zau, raionul Luduș; Pall Iuliu, Săvădisla, raionul Cluj; Pascu Ersilia, Turda; Pop Aurel, Crasna, raionul Zalău; Pintea Dănilă, Sîncraiul Almașului, raionul Cluj; Rosler Rudolf, Bistrița; Savu Rozalia, Soimuș, raionul Jibou; Șerban Ioan, Cerghid, raionul Luduș; Selagea Maria, Bistra, raionul Cîmpeni; Tarta Estera, Sărmaș.

REGIUNEA CONSTANȚA: Băjenaru Iordache, Poarta Albă Sat, raionul Medgidia; Bucur Constantin, Suditi, raionul Feteșți; Burcea Ion, Plopeni, raionul Negru-Vodă; Cosîmbescu Elena, Ovidiu, raionul Medgidia; Costache Ștefan, Saligny, raionul Medgidia; Dumitriu Maria, Constanța; Ecrem Mamut, Ciocîrlia de Jos, raionul Medgidia; Fătu I. Eleonora, Vasile Roaită, raionul Negru-Vodă; Gheorghe Constantin, Albești, raionul Negru-Vodă; Godelici Alexandru, Ciocîrlia de Jos, raionul Medgidia; Iacob Tudor, Deleni, raionul Adamclisi; Ioan Aurel, Jegălia, raionul Feteșți; Moraru Andrei, Hîrșova; Nicolae Elena, Medgidia; Popovici Traian, Medgidia; Radu F. Petre, Valea Rea, raionul Adamclisi; Rogoveanu Ion, Constanța; Săvulescu Maria, Dudești-Stelnica, raionul Feteșți; Stănciulescu Ion, Tulcea; Tănase Vasile, Războieni, raionul Hîrșova; Tătaru Panait, Tepes-Vodă, raionul Medgidia; Tiron N. Casian, Oltina, raionul Adamclisi; Vioreanu Stelian, Constanța.

REGIUNEA CRAIOVA: Bălu Sabina, Turnu Severin; Costache Ioana, Horezu-Poenari, raionul Segarcea; Diaconu Matei, Melinești, raionul Amaradia; Drăculeț Ion, Băilești; Drăgulescu Iulian, Baia de Aramă; Gavrilă Marin, Gostavăț, raionul Caracal; Ghibus Genoveva, Cărbunești, raionul Gilort; Ghiță Eugenia, Siliștea-Crucii, raionul Băilești; Ionescu Mihail, Cosoveni de Jos, raionul Craiova; Iosan Marin, Belcin, raionul Segarcea; Neacșu Gheorghe, Gura Motrului-Arginești, raionul Filiași; Olgoiu Vasile, Căpreni, raionul Amaradia; Păun Ion, Călugăreni-Cernea Sat, raionul Baia de Aramă; Popescu F. Gheorghe, Motătei, raionul Calafat; Popescu D. Maria, Ciupercani, raionul Tg. Jiu; Popescu S. Gheorghe, Baia de Aramă; Popescu Orest, Pestișani, raionul Tg. Jiu; Romanescu I Gheorghe, Ticleni, raionul Gilort; Săftoiu Aneta, Fintina Banului, raionul Cujmir; Simcelescu Ilie, Tr. Severin; Sperdea Elisabeta, Devesel, raionul Vînju-Mare; Stoica Săndulache, Cîrligei, raionul Novaci; Tașcău Nicolae, Tg. Cărbunești, raionul Gilort; Trancă Ecaterina, Radomir, raionul Caracal; Văduva Angela, Băicești, raionul Oltețu

REGIUNEA GALAȚI: Alexandru Teodosia, Cudalbi, raionul Tecuci; Atanasiu Emil, Galați; Botirlan Hristache, Pădureni, raionul Panciu; Busilă Eugenia, Soveja, raionul Panciu; Cazacu Petra, Greci, raionul Măcin; Chicoș Natalia, Odobești, raionul Focșani; Cristescu Constantin, Greci, raionul Filimon Sîrbu; Felea Vasile, Docani, raionul Berești; Grigore Georgeta, Cornești, raionul Tecuci; Hahul Costandache, Bucești, raionul Liești; Ioachim Alexandrina, Independența, raionul Galați; Ionită Zamfira, Măcin, raionul Măcin; Ioneanu Sofia, Jijila, raionul Măcin; Leu Radu, Scorțarul Vechi, raionul Brăila; Mihăilă Georgeta, Gohor, raionul Tecuci; Munteanu Gheorghe, Virlezi, raionul Bujor; Naniu T. Rada, Bordei-Verde, raionul Călmățui; Patrichi Ioana, Corni, raionul Bujor; Pascal Profira, Galați; Petrescu Aurelia, Mărășești, raionul Panciu; Roșcu Nicolae, Pecineaga, raionul Măcin; Stanciu Ion, Luncavița, raionul Măcin; Stoian Eufrosina, Brăila; Stoica Sterian, Rîmnicelu, raionul Brăila; Ștefanache Maria, Panciu; Țăranu Maria, Măcin; Tenie Zenobia, Ivești, raionul Liești; Țuțuianu Stroe, Movila Miresei, raionul Brăila; Vlad Gheorghe, Dorobanțu, raionul Măcin; Vlad R. Stan, Măicănești, raionul Liești.

REGIUNEA HUNEDOARA: Arvinte Elena, Orăștie; Ciobotă Nicolae, Alba-Iulia; Crăciun Avram, Sebeș; Dubariu Adriana, Vălișoara, raionul Brad; Grama Maria, Simeria; Hărgăus Gheorghe, Luncoiul de Jos, raionul Brad; Iancu Ana, Inuri-Stăuini, raionul Alba; Mărcuș Simion, Risculița, raionul Brad; Matei Gheorghe, Criscior, raionul Brad; Munthiu Ileana, Alba Iulia; Neagu Romulus, Blăjeni, raionul Brad; Negrilă Robinson, Dobra, raionul Ilia; Ocneanu Gheorghița, Homorod, raionul Orăștie; Popovici Minerva, Colonie; Tirică Ileana, Brad; Veres Rozalia, Petroșani.

REGIUNEA IAȘI: Balcan Vasile, Roșiești, raionul Vaslui; Bădărău Natalia, Bivolari, raionul Iași; Ciobanu Ana, Hîrlău; Constantiniu Elena, Iași; Cristea Constantin, Suletea, raionul Murgeni; Didilescu N. Vasile, Draxeni, raionul Negrești; Giurgea Mircea, Cotnari, raionul Hîrlău; Grămadă Vasile, Schitu-Duca, raionul Iași; Grosu Ioan, Pungești, raionul Vaslui; Ioan Maria, Birlad; Jerghiuță Vasile, Iași; Medeleanu Gheorghe, Holbaca, raionul Iași; Mihăiescu Alexandrina, Birlad; Otel I. Rarița, Negrești; Pavel Aurelia, Oșești, raionul Negrești; Popescu Gheorghe, Iași; Smîntînică Eliza, Tg. Frumos; Tura Anton, Cîrpiți, raionul Iași; Vintilă Gheorghe, Pungești, raionul Vaslui.

REGIUNEA ORADEA: Anastasiu Elena, Vașcău; Balotă Ilie, Marca, raionul Șimleu; Berekmeri V. Vasile, Șiindru, raionul Săcueni; Dobrescu Emilia, Săcădat, raionul Oradea; Foriș Iosif, Balc; Koraly Maria, Oradea; Munteanu Petru, Curătele, raionul Beiuș; Movik Iuliu, Salard, raionul Oradea; Novak Irina, Oradea; Pop D. Gavril, Șimleu; Popescu Gheorghe, Pomezeu, raionul Beiuș; Secan Traian, Șimian, raionul Secuieni; Ungur Ioan, Salonta; Varo Magdalena, Ulac, raionul Șimleu.

REGIUNEA PITEȘTI: Barnea Maria, Curtișoara, Slatina; Bojeneanu Ioana, Găești; Costache Dumitru, Rm Vîlcea; Costea Alexandrina, Bascov, raionul Pitești; Domnulete Viorica, Drăgășani; Drăgănescu Gheorghe, Măgura, raionul Potcoava; Florescu Ion, Cringeni, raionul Drăgănești; Georgescu Ion, Ciomăgești, raionul Vedea; Ianculescu Ion, Vedea; Ionescu Elisabeta, Dobrusa, raionul Drăgășani, Istrate Gheorghe, Valea Popii, raionul Muscel; Neagoe Lucia, Budișteni, raionul Topoloveni; Nicolaescu Dumitru, P. Mahlasi, raionul Rm. Vîlcea; Petrescu Dumitru, Pitești; Petrescu Emilia, Scornicești, raionul Potcoava; Popescu Gheorghe, Beleți, raionul Topoloveni; Sardarescu Ion, Dăiești raionul Băbeni; Șerb Gheorghe, Geamăna, raionul Pitești; Stănescu Gheorghe, P. Lăculeț, raionul Vedea; Stănuescu Ion, Valdeeni, raionul Horezu; Stoica Elisabeta, Pitești.

REGIUNEA PLOEȘTI: Bobocel Ilie, Pogoanele; Caloian I. Adriana, Buzău; Canciu P. Emilia, Cîmpina; Contu Valeria, Buzău; Dăscălescu Viorica, Cîmpina; Davidescu Alexandru, Ploești; Dinu Niculae, Ploești; Ioan Petre, Gornet Cuib, raionul Teleajen; Mitache Alexandru, Ploești; Mușluc Constantin, Caldărușanca, raionul Mizil; Nedelcu Mirela, Ploești; Nițescu Camelia, Ploești; Petcu Anton, Nicovani — Valea Călugărească, raionul Ploești; Potîrniche Florica, Tîrgoviște; Roșcăneanu Constantin, Ploești; Sima Nicolae, Ciorani, raionul Cricov; Stănescu Ghiță, Vadul Soreștl, raionul Beceni; Stănescu Valentina, Ploești; Vîlu Elena, Tîrgoviște.

REGIUNEA STALIN: Anghelina Toma, Soica Mare, raionul Mediaș; Basarab Ana, Sighișoara; Benchea Mihai, Hetiur, raionul Sighișoara; Bercan Maria, Rupea; Blanarcsik Irina, Racoșul de Jos, raionul Rupea; Boldea Augustin, Vistea de Sus, raionul Făgăraș; Bota Aneta, Sighișoara; Clemens Ioan, Rupea; Dică Ioana, Sita Buzău, raionul Codlea; Dragoman Minerva, Țichindeal, raionul Agnita; Dragomir I. Nicolae, Vama Buzăului, raionul Codlea; Iakobi Hans, Senereuș, raionul Sighișoara, Kiss Dionisie, Sighișoara; Mathe Francisc, Drăușeni, raionul Rupea; Miklusch Albert, Sercaia, raionul Făgăraș; Muscă Victoria, Mediaș; Ochiu Iosif, Orașul Stalin; Peltan Ștefan, Săcele, raionul Codlea; Szekely Gheorghe, Hăghig, raionul Codlea; Velicu Marin, Orașul Stalin; Woldner Martha, Hălchiu, raionul Codlea.

REGIUNEA SUCEAVA: Albu Virginia, Cîmpulung, Arnăutu Dumitru, Rediu-Reuseni, Trusești, Bunea Elena Crăciuneni-Todireni, raionul Trusești, Chihaia Costache, Trusești, Chiriac Haralambie, Ionășeni, raionul Trusești, Ciocoiu Vasile, Victoria Hîrșeni, raionul Trusești, Cojocaru A. Adrian, Scheia, raionul Suceava, Cojocaru Vasile, Borzești raionul Săveni, Costînceanu Mihai, Rîșca-Movila Ruptă, raionul Trusești, Costea Neculai, Carasa, raionul Dorohoi, Cotor Gheorghe, Satu Mare, raionul Rădăuți, Duzinschi Nicolae, Darabani, Erhan Dragoș, Sadova, raionul Cîmpulung, Filip Dumitru, Grănicești, raionul Rădăuți, Filisievici Maria, Gurahumorului, Gafițescu Constantin, Dumbrăveni, raionul Suceava; Gavril Petru, Dorobanți, raionul Botoșani; Haiu Napolion, Săveni, Hrincescu Fevronia, Arbore-Clit, raionul Rădăuți, Hloaia Constantin, Fălticeni, Mandric Lidia, Trusești, Minteanschi Elena, Botoșani, Mîrza Dumitru, Miorcani, raionul Darabani, Muraru Vasile, Fălticeni, Obreja Mihai, Dornești, raionul Rădăuți; Petracovici Eugen, Bosanci, raionul Suceava; Popa Ana, Dolhasca, raionul Fălticeni; Radu Alexandrina, Albești, raionul Trusești; Roteanu Luiza, Botoșani; Romanovschi Trifon, Stroești, raionul Suceava; Roșca Cornelia, Vama, raionul C. Lung; Stamate Gheorghe, Plăvălari-Reuseni, raionul Suceava; Teodorescu Eliza, Sărata-Mihălășeni, raionul Trusești; Teodorescu Maria, Săveni; Zastavneichi Mihai, Miorcani, raionul Darabani.

REGIUNEA TIMIȘOARA: Albai Ion, Orșova, Baranyi Irma, Rovine, raionul Pedica, Bedelici Zaharia, Bucoșnița, raionul Caransebeș, Boldovina Matei, Teremia, raionul Sînnicolaul Mare, Bacală Ioan, Voiteni, raionul Ciacova, Bena Petru, Mîlcovent, raionul Oravița, Böhm Ioan, Sînnicolaul Mare, Chioreanu Aurelia, Lugoj, Duda Pavel, Belint, raionul Lugoj, Drăghici Eugenia, Orșova, Friederich Margareta, Timișoara, Georgescu Adrian, Armeniș — raionul Caransebeș, Hohn Vasile, Lipova, Jusca Sara, Lipova, Loritz Nicolae, Gelu, raionul Sînnicolau; Marcus Dumitru, Arad, Mircea Florica, Caransebeș, Marinescu Iosif, Pasac, raionul Sînnicolaul Mare, Oxenfeld Elisabeta, Arad, Pistrilă Petru, Glebovăț, raionul Bozovici, Petrovici Maria, Susca, raionul Moldova Nouă, Popovici Elena, Ciacova, Stratinu Ioan, Bethausen, raionul Făget, Sutzer Gertrude, Grabăț, raionul Sînnicolaul Mare, Trubel Volra, Orțișoara, raionul Timișoara, Vasilcin Ana Maria, Besenova Veche, raionul Sînnicolaul Mare, Zirk Adam, Nitchidorf, raionul Gătaia.

ORAȘUL BUCUREȘTI: Bucată Maria, raionul Tudor Vladimirescu, Cardaș Lucreția, raionul V. I. Lenin, Cretu Maria, raionul V. I. Lenin, Dăscălescu Elena, raionul V. I. Lenin, Dumitrescu Maria, raionul 23 August, Ilie Sultana, raionul Nicolae Bălcescu, Ionescu Leontina, raionul V. I. Lenin, Marcu Maria Aurelia, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Martinescu Verona, raionul 1 Mai, Mihai Hrisia, raionul 1 Mai, Mihăilescu Margareta, raionul Griviția Roșie, Marinescu Eugenia, raionul Nicolae Bălcescu, Olaru Suzana, raionul Stalin, Pasăre Angela, raionul Stalin, Pavelîu Eliza, raionul V. I. Lenin, Popovici Cornelia, raionul Stalin, Prodan Cristina, raionul Tudor Vladimirescu, Stănciulescu Florica, raionul 1 Mai, Ștefănescu Maria, raionul Nicolae Bălcescu, Stănescu Gheorghe, raionul V. I. Lenin, Sanda Alexandrina, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Titel Victoria, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ungureanu Silvia, raionul Tudor Vladimirescu, Uță Elena, raionul V. I. Lenin, Ursu Sava, raionul 1 Mai, Velciulescu Eugenia, raionul Griviția Roșie.

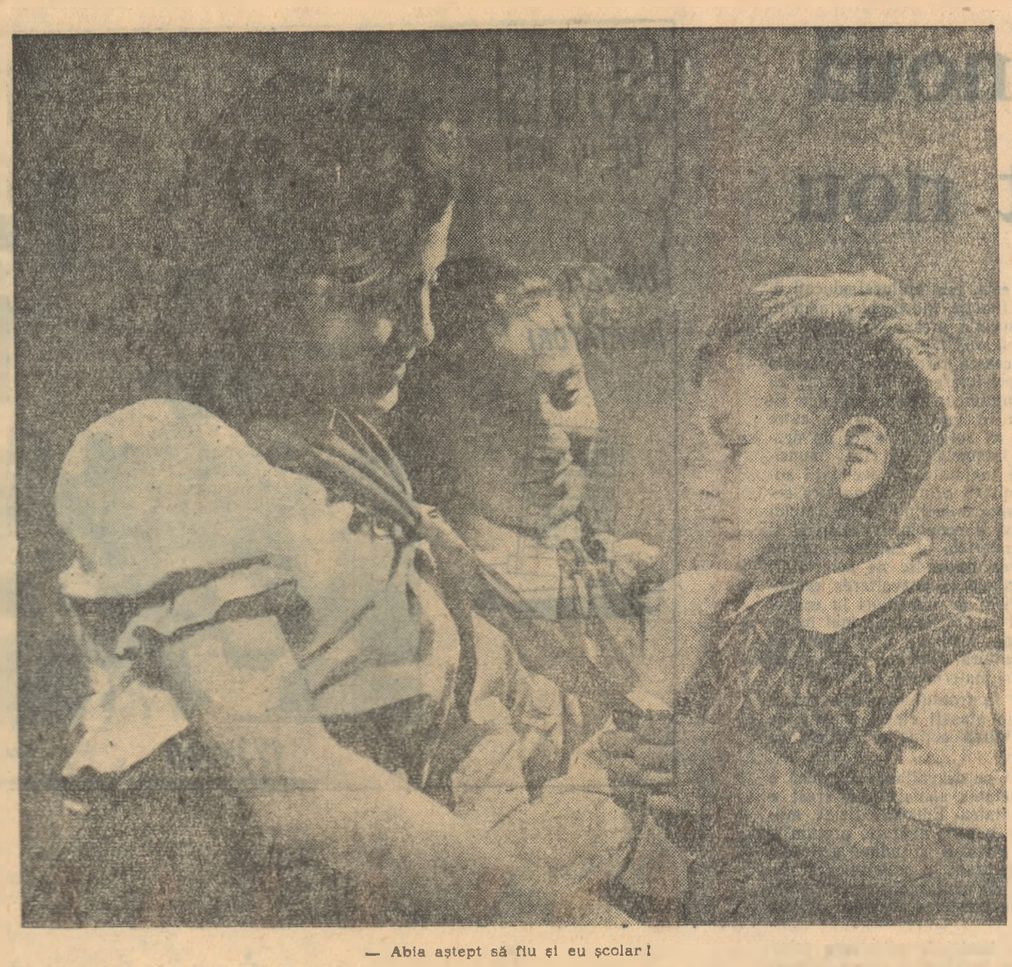

— Abia aștept să fiu și eu școlar!

Pentru primele lecții de economie politică

În vederea predării primelor lecții de economie politică publicăm mai jos tema întîia din proiectul programei de economie politică pentru școala medie.

Tema 1. Obiectul economiei politice (4 ore).

— Producția bunurilor materiale — baza existenței societății omenești. Elementele simple ale procesului de producție: munca, obiectul muncii și mijloacele de muncă. Mijloacele de producție și forța de muncă.

— Modul de producție și laturile sale: forțele de producție și relațiile de producție. Scurtă caracterizare a forțelor și relațiilor de producție ale comunei primitive, sclavagismului, feudalismului, capitalismului și socialismului. Trecerea de la un mod de producție la altul. Interacțiunea dintre forțele de producție și relațiile de producție.

— Legile dezvoltării economice a societății și caracterul lor. Legi specifice și legi comune. Legea economică fundamentală. Particularitățile legilor economice.

— Definiția economiei politice ca știință. Caracterul istoric și caracterul de clasă și de partid al economiei politice. Economia politică — parte constitutivă a marxism-leninismului.

★

Școlile vor primi ulterior întregul proiect de programă.

SE FĂUREȘTE O NOUĂ INTELECTUALITATE

(Urmare din pag. 1)

în universități, în politehnici sau în institutele pedagogice.

O altă latură a pregătirii noii intelectualități o constituie asigurarea conținutului științific și ideologic, la un nivel mereu mai înalt, al procesului instructiv-educativ din învățămîntul nostru superior.

Prin reorganizarea învățămîntului superior s-au pus bazele unui proces instructiv-educativ cu un conținut realist-științific, așezat pe temeliile de granit ale învățăturii marxist-leniniste, care să facă posibilă pregătirea unei intelectualități cu un înalt nivel științific, educată în spiritul patriotismului socialist îmbinat cu internaționalismul proletar, în spiritul dragostei pentru popor și pentru munca lui creatoare pusă în slujba construirii socialismului, în spiritul dragostei pentru pace.

Introducerea predării științelor sociale în învățămîntul superior — a socialismului științific, a materialismului dialectic și istoric și a economiei politice — contribuie la pregătirea ideologică a viitorilor specialiști și la orientarea lor științifică în problemele construirii socialismului, permițîndu-le totodată să aprofundeze cu succes cunoștințele de specialitate care li se predau la cursuri, seminarii și lucrări practice.

La ridicarea nivelului învățămîntului superior a contribuit în mare măsură organizarea procesului de învățămînt pe baza unor planuri de învățămînt și a unor programe de curs unitare, precum și elaborarea unor manuale și cursuri puse în concordanță cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii din țara noastră și din întreaga lume și, în primul rînd, din U.R.S.S. Învățămîntul superior asigură astfel, pe baza reformei învățămîntului, pregătirea cadrelor în toate specialitățile cerute de economia și cultura noastră în plină dezvoltare. Acum, planurile de învățămînt și programele de cursuri stabilesc profilul precis al specialităților și asigură un conținut unitar pregătirii de bază științifice, ideologice și practice a studenților.

Un document de cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea învățămîntului nostru este Hotărîrea din 1957 a C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior, hotărîre care, adîncind cuceririle dobîndite pe baza reformei învățămîntului, a deschis perspective luminoase de progres pentru școlile noastre superioare.

Un principiu fundamental al învățămîntului superior, accentuat în mod deosebit în această hotărîre, este legarea învățămîntului de nevoile vieții practice, de problemele cele mai actuale ale construcției socialismului. Acest principiu se reflectă în toate formele de activitate — la cursuri, seminarii, lucrări practice etc. Forma cea mai directă și de durată prin care, în procesul de învățămînt, se stabilește contactul studentului cu viața, este practica în producție. Studenții — viitori specialiști de înaltă calificare ai țării — desfășoară activitatea practică în marile uzine și fabrici, în gospodăriile agricole de stat și colective, în stațiunile de mașini și tractoare, unde au posibilitatea să cunoască metodele înaintate de muncă, aparatura și utilajul cel mai modern și își completează cunoștințele teoretice căpătate în facultăți. În timpul practicii în producție, studenții au putința să cunoască nemijlocit viața, efortul creator al oamenilor muncii din fabrici și de pe ogoare și să participe direct la marea operă de construire a socialismului.

În învățămîntul superior se desfășoară, alături de munca instructivă, o importantă muncă de educare a studenților în spiritul dragostei față de clasa muncitoare și față de patrie, în spiritul respectului pentru adevărul științific, în spiritul luptei intransigente împotriva ideologiilor vrăjmașe.

Educarea studenților în cadrul procesului de învățămînt este întregită și prin desfășurarea unei activități cultural-educative în afara procesului de învățămînt. În prezent, funcționează case de cultură și cluburi studențești în toate centrele universitare, în aceste case și cluburi desfășurîndu-se o activitate însemnată pentru o viață luminoasă a studenților.

În realizarea scopurilor educative, un rol important îl au organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor și Asociațiile studenților, care constituie sprijinul de bază al conducerilor instituțiilor de învățămînt superior și al cadrelor didactice în educarea studenților.

Sub conducerea fermă a Partidului Muncitoresc Romîn, învățămîntul superior a obținut însemnate succese în opera de făurire a noii intelectualități, reușind să îndeplinească în cea mai mare măsură sarcina principală — de a forma cadre competente pentru economie, pentru sectorul social-cultural, cadre devotate clasei muncitoare și cauzei construirii socialismului. Din rîndurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare au fost și sînt promovați numeroși specialiști cu pregătire superioară, care devin organizatori talentați ai economiei patriei noastre, militanți în domeniul culturii, oameni de știință care fac față cu succes celor mai importante sarcini ale construirii bazei economice a socialismului, ale revoluției culturale și ale apărării țării.

Dezvoltînd mai departe învățămîntul nostru superior pe linia marxism-leninismului și în lumina principiilor reformei, avem garanția că vom da patriei intelectualii de nădejde de care are nevoie pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Patriei — un tineret harnic priceput și devotat

(Urmare din pag. 1)

consfătuirile raionale și regionale ale micilor naturaliști", care au prilejuit și un bogat schimb de experiență între ei. Organizarea la București a consfătuirii pe țară cu cei mai mici cercetători ai naturii a trezit în inimile multora din ei dorința de a fi, și pe această cale, după puterile lor, folositori patriei.

O contribuție însemnată la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, pentru cunoașterea trecutului revoluționar al poporului nostru, a realizărilor obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în anii regimului democrat-popular, a frumuseților și bogățiilor patriei noastre o au acțiunile organizate în cadrul concursului „Să ne cunoastem ținutul natal", inițiat de C.C. al U.T.M. și Ministerul Învățămîntului și Culturii. În acest concurs au fost antrenați numeroși elevi și pionieri la acțiuni de cunoaștere o bogățiilor și frumusețiior ținutului natal, a realizărilor obținute în construcția socialismului.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli participă cu însuflețire la acțiunile de folos obștesc. În vara acestui an aproape 15.000 de elevi din școlile medii și pedagogice au ajutat la muncile agricole de vară, constituiți în brigăzi și tabere pe lîngă G.A.S. și șantierele locale de construcție. Nenumărați elevi au efectuat ore de muncă voluntară în cadrul cluburilor organizate pentru ei, participînd la amenajarea parcurilor, a solariilor, la construirea caselor de cultură ale tineretului etc. Pionierii și școlarii au cules cantități mari de spice, de plante medicinale, au strîns fier vechi, hîrtie, au plantat mii de puieți. În această vară, de pildă, ei au strîns peste 200.000 kilograme de grîu din spicele culese de pe ogoare.

După cel de al II-lea Congres al U.T.M., organizațiile U.T.M. și de pionieri au dobîndit realizări însemnate și în activitatea cultural-artistică și sportivă. Cu sprijinul profesorilor, ele au reușit să antreneze numeroși elevi în brigăzi și echipe artistice, în cenacluri literare etc. Concursul cultural-artistic al pionierilor și elevilor din anul școlar trecut a oglindit dorința copiilor de a cunoaște cîntecul și jocul nostru popular. Primul concurs al echipelor cultural-artistice ale pionierilor și școlarilor — organizat nu de mult de C.C. al U.T.M. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii — a cuprins 700.000 de elevi din toate regiunile țării, din care 2.300 au participat la faza pe țară. El s-a desfășurat la un nivel artistic destul de ridicat și a constituit o experiență bună, care poate fi folosită cu succes în viitor.

Concursul „Iubiți cartea", organizat de C.C. al U.T.M., constituie un bun mijloc de răspîndire a cărții în rîndurile tineretului. Mulți elevi poartă cu mîndrie pe piepturile lor insigna de participant la acest concurs.

Pentru a da patriei un tineret călit din punct de vedere fizic, organizațiile U.T.M. și de pionieri acordă o mare atenție sportului. Zeci de mii de pionieri și școlari sînt antrenați în activitățile sportive. Competițiile și concursurile organizate pe această linie antrenează an de an tot mai mulți elevi.

Rezultă clar că în noul an școlar organizațiile de pionieri trebuie să desfășoare din ce în ce mai bine activitățile lor specifice, care au scopul să contribuie la educarea patriotică și prin muncă a elevilor, la formarea și dezvoltarea unei concepții materialiste despre viață și societate, la folosirea cît mai bună și mai plăcută a timpului liber al elevilor prin acțiuni cultural-artistice, sportive și obștești. Acestea sînt principalele obiective asupra cărora trebuie îndreptate atenția și preocuparea tuturor.

Este necesar ca la realizarea acestor obiective organizațiile U.T.M. și de pionieri să ceară în mod permanent sprijinul multilateral și competent al pedagogilor noștri — învățătorii și profesorii — deoarece numai printr-o colaborare strînsă între cadrele didactice și organizațiile U.T.M. și de pionieri se poate asigura traducerea în viață a sarcinilor puse în fața noastră de către Partidul Muncitoresc Romîn cu privire la educarea tinerei generații.

Reforma învățămîntului

(Urmare din pag. 1)

noi planuri de învățămînt, programe și manuale școlare. Totodată, ea a necesitat o largă muncă de restructurare ideologică și științifică a cadrelor didactice, pentru scoaterea lor de sub influența pedagogiei burgheze. Școala burgheză, ale cărei racile le-au demascat cu durere și revoltă mulți dintre înaintașii noștri progresiști preocupați de soarta învățămîntului — Eminescu, Creangă, Caragiale, Slavici, Delavrancea și alții — a apus pentru totdeauna. Pe temelia tradițiilor ei cele mai înaintate s-a născut școala nouă, a poporului, cu caracterul său profund democratic.

— Continuînd opera începută prin reforma învățămîntului, Partidul Muncitoresc Romîn și statul democrat-popular s-au preocupat și se preocupă în permanență de continua dezvoltare și întărire a școlii noastre, de aplicarea consecventă a principiilor stabilite de reformă. An de an au fost luate noi măsuri în scopul creării celor mai largi posibilități fiilor oamenilor muncii de a urma școala, pentru adîncirea conținutului realist-științific al învățămîntului și pentru o mai strînsă apropiere a lui de viață. Partidul și guvernul arată o deosebită grijă pentru cadrele didactice, detașamentul cel mai numeros al intelectualității noastre, care sînt ajutate să-și însușească știința marxist-leninistă, să-și ridice pregătirea de specialitate și măiestria pedagogică, să aibă condiții tot mai bune de trai și de muncă.

Hotărîrile Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri cu privire la reorganizarea învățămîntului profesional și tehnic, la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală și la îmbunătățirea învățămîntului superior au dat școlii noastre un nou avînt pe calea deschisă de reforma învățămîntului. Numeroase alte documente de partid și de stat sînt tot atîtea mărturii ale atenției pe care partidul și statul democrat-popular o acordă școlii și slujitorilor ei.

A trecut un deceniu de cînd s-au pus bazele școlii noi și fiecare an a adus cu sine noi realizări în domeniul învățămî

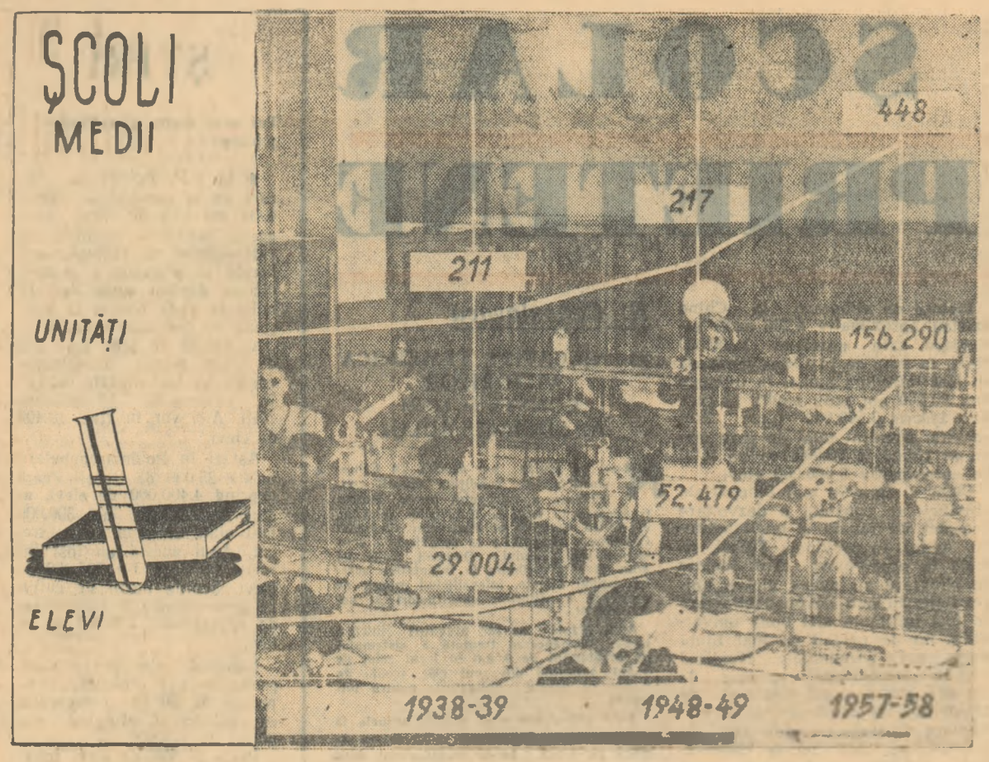

ELEVII DE IERI ELEVII DE AZI

Cel 30 de ani de cînd muncesc în învățămînt mi-au dat prilejul să cunosc viața școlii sub toate aspectele ei. Îmi pot da de aceea cu atît mai bine seama de marea deosebire ce există între școala de azi și cea dinaintea reformei.

Mi se pare că foarte grăitoare în această privință este comparația între cei care învățau altădată și cei care învață acum. Înainte de reformă, școala era accesibilă unei anumite categorii de copii — copiii oamenilor avuți. Fiii oamenilor muncii erau în marea lor majoritate ținuți departe de învățătură, departe de binefacerile științei și culturii. Să luăm, bunăoară, școala noastră. Cine învăța pe vremuri aici? Fiii moșierilor din județ, ai bancherilor și ai fabricanților, ai marilor negustori, ai avocaților afaceriști și ai altor „domni" de teapa acestora. Astăzi învață la noi în școală în primul rînd fiii muncitorilor și țăranilor muncitori. Ei constituie peste 60% din numărul total al elevilor. În anul școlar trecut, bunăoară, din cei 40 de elevi din clasa a VII-a 25 au fost fii de muncitori.

În trecut, în rîndurile elevilor școlii noastre — ca și în toate școlile țării, de altfel — bîntuiau naționalismul, șovinismul, ura de rasă. Desigur, însă, că fiii „domnilor", de orice naționalitate ar fi fost, se înțelegeau bine între ei, fiind la fel de mîndri de situația lor „înaltă" în societate. Altfel stăteau însă lucrurile cînd era vorba de relațiile cu puținii fii de muncitori sau de țărani muncitori pătrunși în școală. Pe aceștia, pe lîngă disprețul arătat față de starea lor „joasă", îi făceau să simtă și ura șovină față de cei de altă naționalitate.

Acum, cînd îmi amintesc aceste lucruri, mi se par de necrezut, atît de mult s-au schimbat toate la noi. Cîtă prietenie îi unește acum pe copiii de toate naționalitățile care învață în școala noastră!

Timp de doi ani, pînă cînd s-a dezvoltat în orașul nostru rețeaua școlilor de cultură generală în limba germană, în cadrul școlii noastre a funcționat o secție cu limba de predare germană. În ultimii trei ani am avut în școală o secție maghiară. Între elevii români și cei maghiari și germani s-a legat o prietenie adevărată, frățească. Locuiesc împreună în internat, de multe ori învață împreună, lucrează alături în acțiunile obștești, își petrec împreună orele libere, vacanțele. S-au organizat adesea în cadrul școlii serbări comune, care au cimentat prietenia între elevii români, germani și maghiari.

Elevii școlii noastre de astăzi nu mai seamănă deloc cu cei din trecut nici în ceea ce privește atitudinea lor față de învățătură, față de muncă. Școala veche dădea elevilor ei o instrucțiune ruptă de viață. Tinerețul nu era pregătit pentru o muncă creatoare în folosul societății. Odraslele claselor avute disprețuiau munca și pe cel ce muncește, disprețuiau învățătura însăși, socotind-o doar un mijloc de a pune mîna pe o „patalama".

Azi, școala crește un tineret înarmat cu cunoștințe științifice, un tineret pregătit multilateral, capabil să folosească tehnica înaintată în toate ramurile de producție. Pentru a realiza această pregătire s-a introdus învățămîntul politehnic. În scopul de a-i familiariza pe elevi cu producția, de a le da o cît mai bună pregătire practică, școala noastră a organizat excursii la hidrocentrala de la Sadu, la uzinele „Independența", la uzina electrică, la centrala de distribuire a curentului pentru tramvaie etc. Elevii noștri au învățat să îndrăgească munca. Ei au efectuat cu bucurie activități practice la G.A.S. „Dealul Ocnei" sau în atelierele școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Independența". Aici, ei s-au orientat asupra lucrărilor elementare de lăcătușărie și strungărie, s-au deprins cu mînuirea uneltelor și a mașinilor. Acum se pregătesc să lucreze în atelierul de lăcătușărie nou înființat în școală. Toate acestea nu numai că dezvoltă aptitudinile copiilor și îi familiarizează cu producția, dar îi ajută și să-și aleagă în mod conștient drumul în viață, să se îndrepte spre munca direct productivă, folositoare poporului.

La împlinirea a 10 ani de la reformă, învățămîntul cunoaște o înflorire pe care n-a cunoscut-o niciodată pînă acum. Făcînd bilanțul realizărilor obținute în acești ani, ne dăm seama cît de multe și de mari sînt transformările în domeniul școlii, cît de însemnate sînt aceste transformări.

La începutul unei noi decade de muncă a școlii, noi, învățătorii și profesorii, ne manifestăm hotărîrea de a ne intensifica eforturile pentru a da patriei un tineret cult, luminat, pentru a pregăti constructori conștienți ai socialismului în patria noastră.

Prof. CORINA LUNGOCI
școala medie nr. 3 Sibiu

CU INIMA plină de bucurie

Acum peste douăzeci de ani, cînd am venit ca învățătoare la Ianca, în comună nu exista decît școală de 4 ani.

Erau totuși pe vremea aceea în Ianca și copii care urmau liceul. Nu mulți, dar erau. Bineînțeles, odraslele moșierilor și negustorilor. Aceștia își trimiteau copiii la liceele sau pensioanele din Buzău și Brăila, sau chiar la București. Învăța fata negustorului cutare opt ani (citeodată numai doi-trei) la pension, apoi se mărita cu un avocat. La atît îi folosea învățătura.

În vremea asta, copiii țăranilor nevoiași abia dacă puteau să învețe cele 4 clase primare. De multe ori nu le terminau nici pe acestea. Nu mai vorbim de cei care nu erau de loc cuprinși în școală. Dintre absolvenți, țin minte, mulți erau copii înzestrați, dar nu aveau posibilitatea să învețe mai departe.

Această posibilitate li s-a creat copiilor din Ianca prin reforma învățămîntului din 1948, cînd a luat ființă la noi în comună o școală de 7 ani. Mi-amintesc cum, auzind vestea, părinții începură a veni la școală, cerîndu-ne lămuriri: „Și... o să fie chiar așa, o școală cu profesori, ca la oraș?" întrebau ei. Pe chipuri li se citeau bucuria și mîndria. Deopotrivă de bucuroși eram și noi, învățătorii, la gîndul că elevii noștri vor putea de aci înainte să-și continue studiile chiar la școala din comuna noastră.

Spuneau unii, pe vremuri, că țăranul e refractar la cultură. Că aceasta era o minciună, s-a dovedit din plin după 1948. La începutul anului următor numărul elevilor înscriși în clasa a V-a la școala noastră a fost atît de mare încît a trebuit să se înființeze o a doua școală de 7 ani în comună.

Dar nu numai în domeniul învățămîntului se produceau schimbări. În toate sectoarele vieții orînduielile vechi erau înlocuite cu altele noi. Astfel, după 1950 în comună au luat ființă un S.M.T., apoi o gospodărie agricolă colectivă, un cămin cultural... Numărul colectiviștilor era în continuă creștere. Creșteau, în vremea asta, și copiii. La Ianca se punea problema înființării unei școli medii.

O școală medie la Ianca — un sat pierdut în cîmpia Bărăganului? Altădată o asemenea idee i-ar fi făcut pe cei de la Ministerul Instrucțiunii Publice în cel mai bun caz să zîmbească, iar vreun gazetar din cei puși în slujba potentaților s-ar fi grăbit să folosească materialul pentru un foileton pe placul domnilor cu frac: „Urmași demni ai cetățenilor din Mizil — care, pe vremuri, cereau ca expresul internațional să oprească în gara lor — țăranii din Ianca solicită astăzi înființarea în comună a unui liceu!" ar fi scris el.

Dar ceea ce era irealizabil pe vremuri a fost posibil în zilele noastre. În anul 1953, la Ianca a luat ființă o școală medie. Este adevărat că la început școala nu a avut un local propriu. Ulterior însă, prinzîndu-se un ajutor bănesc substanțial din partea sfatului popular regional, s-a reamenajat o fostă casă boierească, care a trecut în folosința școlii medii. Astfel, la Ianca avem astăzi, spre mîndria noastră a tuturor, o școală medie de 11 ani — o școală medie cu local propriu și un internat de 140 de locuri. Numărul elevilor de la cele două școli existente astăzi în Ianca (școala medie și școala de 7 ani) se ridică la 600, adică dublu față de numărul elevilor de acum 10 ani. În același timp, numărul cadrelor didactice a crescut de trei ori. A crescut, bineînțeles, și numărul sălilor de clasă, școlile au fost înzestrate cu un bogat material didactic.

Un lucru cu care ne mîndrim îndeosebi este că astăzi în comuna noastră — care acum este complet colectivizată — nu mai există neștiutori de carte. Cît privește copiii nescolarizați, despre așa ceva n-am mai auzit de mult pe la noi.

Adesea, în ultima vreme, mi se întîmplă ca, întîlnindu-mă cu unii dintre foștii mei elevi de după 1944, să aflu că ei sînt astăzi mecanizatori, tractoriști, brigadieri sau studenți — toți absolvenți ai cursurilor de 7 ani sau medii. Și inima mi se umple de bucurie. E o bucurie care-mi dă puteri noi, făcîndu-mă să muncesc cu mai multă dragoste, cu mai mult elan.

OCTAVIA ANTOHI
învățătoare în comuna Ianca, raionul Filimon Sîrbu

„MI-AU FOST CREATE POSIBILITATI NEVISATE IN TRECUT"

Sînt fapte în viață scrise parcă în inimă, pe care anii, oricît de mulți ar fi ei la număr, nu le pot șterge. Cu ce aș putea eu, de pildă, înlocui anii copilăriei mele, ca să pot uita că mi-au fost furați? Cum aș putea ierta orînduirea care, prin legile ei în folosul domnilor, oțelea înainte de vreme generații după generații? Cum aș putea uita că la o vîrstă cînd copiii bogătanilor huzureau și nici nu știau ce e aceea muncă, eu — și ca mine zeci de mii de copii — trudeam fără încetare, zi și noapte, pentru o bucată de pîine?

Copiii patriei noastre au astăzi asigurate toate condițiile pentru ca să se poată gîndi cu încredere la viitorul lor luminos. Porțile școlilor și ale institutelor de învățămînt de toate gradele le sînt larg deschise. Ei pot visa, se pot gîndi cu bucurie și mîndrie la viitorul ce-i așteaptă. Noi, copiii vitregi ai societății burgheze, trebuia să ne gîndim nu la ceea ce am putea deveni în viață, ci la ceea ce am putea face pentru a ne asigura hrana zilnică. În 1940, de pildă, cînd am intrat ca muncitor la fabrica „Standard" — astăzi „Grigore Preoteasa" — din București visul meu nu era altul decît acela de a-l mai scuti pe tata de unele poveri ce-l apăsau, de a-l ajuta în întreținerea familiei destul de numeroase. Ca să devin lăcătuș-mecanic și să pot cîștiga totodată, după cele 12 ore de muncă istovitoare în atelier urmam cursurile unei școli de ucenici. Cu gîndul că poate mîine o să dorm mai mult sau o să mănînc mai bine, mi s-au scurs, așa, luni și ani din viață. Toate s-au schimbat însă o dată cu alungarea de la putere a moșierilor și capitaliștilor, cu instaurarea puterii populare. Abia atunci s-a ivit pentru cei ca mine posibilitatea de a învăța, de a-și însuși știința și cultura.

Și iată că și eu am putut, datorită rețelei învățămîntului, să primesc instrucțiunea medie și apoi să urmez cursurile unei instituții de învățămînt superior. Într-adevăr, printre alte numeroase măsuri menite să facă din învățămîntul nostru un bun al poporului, a fost și aceea a organizării unor cursuri speciale și facultăți muncitorești după absolvirea cărora un număr însemnat de muncitori au fost trimiși în universități și institute. Printre muncitorii pregătiți pentru a urma cursurile Institutului politehnic m-am numărat și eu. Mi s-au asigurat condiții deosebit de bune de învățătură, am fost sprijiniți cu toată căldura, de profesori și colegi, să ne însușim cît mai temeinic cunoștințele predate.

Astăzi sînt absolvent al Facultății de mecanică — secția motoare — a Institutului politehnic din București. Lucrez acum ca inginer la uzinele „23 August" și încerc să dovedesc prin munca mea recunoștința pe care o simt pentru nevisatele posibilități ce mi-au fost create.

PETRE SIMIONESCU
inginer la uzinele „23 August" București

Copiii mei învață în anii aceștia

Sînt părinte a patru copii. Am mulțumirea că toți au învățat sau învață carte, că toți își pregătesc un rost. Cel mai mare este student la facultatea de medicină veterinară din București. Altul a terminat acum școala profesională de tractoriști și lucrează ca muncitor calificat într-o stațiune de mașini și tractoare. Al treilea este elev în clasa a IV-a. Cea mai mică învață și ea. E drept că deocamdată avînd abia 5 ani „învață" la grădiniță. Dar în curînd va merge și ea la școală — întîi la școala elementară, apoi la cea de 7 ani și apoi va păși pe drumul pe care și-l va alege din multele care îi vor sta în față — școli medii, profesionale, tehnice...

Eu n-am avut fericirea să învăț, cu toate că mi-a fost dragă învățătura. Pe vremea mea nu era suficient să ai dragoste de carte. Trebuiau bani, bani grei ca să poți învăța. Iar familia mea era lipsită de bani, cum erau pe atunci lipsite de bani toate familiile de muncitori. Am fost astfel nevoit să încep ucenicia la 10 ani. Am cunoscut vremuri grele, de mizerie, de umilință.

Copiii mei au apucat alte vremuri. Vremuri noi, fericite, care le-au deschis drum liber spre învățătură, spre un viitor luminos.

Sînt mîndru că toți copiii mei pot să învețe, dar sînt mîndru și de școala care le dă învățătură. Îmi dau seama că școala de azi îi înarmează pe copii cu cunoștințe folositoare, îi învață să se descurce în orice problemă, îi învață să iubească munca, să o prețuiască. Mi-am dat singur seama de acest lucru. Copiii mei știu multe. Stau uneori și mă mînunez la cîte se pricep, cîte cunoștințe au. Le place literatura, muzica, sportul, dar știu să țină și o unealtă în mînă.

Cel din clasa a IV-a, deși are numai 10 ani, îndrăgește mult munca în gospodărie. A învățat de la școală să îngrijească culturile, să semene, să prășească. Culturile semănate de el în grădina casei au dat rod mai bogat decît cele puse de mama lui, pentru că a aplicat cele mai noi reguli agrotehnice.

Tot școala l-a învățat pe tractoristul nostru să mînuiască nu numai tractorul, dar și tot felul de aparate și mașini. Cînd se defectează ceva acasă la noi — o priză, un șalter — nu-i nevoie să aduc pe nimeni. Le repară băiatul meu. Și la locul lui de muncă se descurcă frumos. Inginerul șef l-a lăudat pentru priceperea cu care lucrează.

Muncitorul de azi se deosebește de cel de ieri. Nu e un simplu executant. E un om care gîndește, un om cu o cultură generală. În timpul lui liber, fiul meu citește mult — literatură beletristică și cărți științifice legate de specialitatea lui — vizionează filme, audiază concerte, își ridică necontenit nivelul cultural. Are timp și pentru asemenea preocupări deoarece are asigurate condiții bune de viață, nu poartă grija zilei de mîine.

În școala de azi copiii noștri sînt ajutați să învețe, le sînt create condiții tot mai bune de învățătură. Cei merituoși primesc burse. Trebuie să spun că mă mîndresc și eu cu astfel de copii. Adrian — studentul — primește de mult bursă pentru hărnicia pe care o arată. Și el iubește munca fizică. Mi-a vorbit cu entuziasm de cele două săptămîni de muncă voluntară pe care le-a prestat, împreună cu colegii lui, la G.A.S.-Fundulea. Pentru munca depusă au fost evidențiați de conducerea gospodăriei.

Am convingerea că, la terminarea școlii, copiii mei vor face față problemelor producției, vor ști să se descurce, fiindcă școala îi va pregătit în acest sens. Așa-i pregătește pe toți copiii școala nouă a țării noastre, creată acum 10 ani prin reforma învățămîntului. Ea crește cadre culte, utile societății, pline de dragoste pentru patrie, capabile să contribuie cu forțele lor la înflorirea patriei, la progresul societății.

LAZAR GHEORGHE
muncitor la IPROFIL-Măzura Codlea

La noi în comună nu mai există analfabetism

Am cunoscut pentru prima dată comuna Braniște din raionul Craiova în anul 1947, cînd m-am și stabilit aici împreună cu familia mea. Pe atunci existau în această comună peste 80 de analfabeți. De fapt, cifra nu oglindește realitatea exactă, deoarece în afară de aceștia mai erau încă vreo 50 de țărani care făcuseră o clasă primară sau două, dar care nu mai cunoșteau nici măcar alfabetul.

În trecut, în întreaga comună nu era decît o singură școală. Unicul învățător care trebuia să se îngrijească de instruirea copiilor din Braniște, în loc să-i învețe carte îi punea să-i lucreze pămîntul. Nu-i de mirare că mulți elevi n-au reușit să învețe nici abecedarul.

În 1948, după reforma învățămîntului, a început și în satul nostru, la fel ca în toată țara, acțiunea de alfabetizare. La început, în primul an, lucrurile au mers mai greu. Țăranii analfabeți, cei mai mulți trecuți de 30 de ani, se lăsau greu convinși. Nu o dată, cînd băteam la poarta Vasilicăi Gheorghe sau a Gheorghiței Fota, trimiteau copiii să spună că nu sînt acasă. Din fericire, nu am fost singură. Învățătorii proaspăt veniți la cele trei școli noi, înființate în comună după reforma învățămîntului, s-au străduit și ei să-i convingă pe țărani să învețe. Încet, încet gheața începu să se spargă. În primul an mergeam la fiecare în parte acasă. Se pierdea mult timp, treaba înainta încet, iar pregătirea fiecărui analfabet se făcea în mod inegal. În anul următor am reușit însă să-i conving să vină la școală. Cea mai mare parte dintre ei se obișnuiseră să vină ca niște elevi conștiincioși. Unii continau să mai lipsească. După îndelungi insistențe și văzînd progresele pe care le făceau ceilalți, s-au hotărît să vină toți. Astfel că, în 1954, analfabetismul a fost lichidat în comuna noastră în întregime.

Acum, în comună nu mai există nici un analfabet. Foștii neștiutori de carte sînt astăzi printre cei mai obișnuiți vizitatori ai căminului cultural. Manolache Victor frecventează aproape cu regularitate biblioteca de la căminul cultural. Îi plac poveștile și amintirile lui Ion Creangă, dar îl interesează și broșurile agrotehnice, din care încearcă să afle cele mai bune metode de cultivare a pămîntului. Iliescu Nicolae a învățat să conducă mașina și acum e șofer. Corciu Maria este astăzi una dintre membrele fruntașe ale cercului sericicol.

În legătură cu alfabetizarea țăranilor din comuna noastră ar mai trebui subliniat un lucru. Acum 10 ani copiii țăranilor care nu știau carte veneau foarte greu la școală. Astăzi, copiii foștilor analfabeți se află printre elevii cei mai sîrguincioși.

În comuna Braniște analfabetismul nu mai este decît o amintire urîtă, care a rămas undeva departe. Țăranii altădată analfabeți au cîștigat astăzi un orizont nou. Ei pot să înțeleagă cu mai multă ușurință ce trebuie să facă pentru ca viața lor să se schimbe în bine. Cele patru întovărășiri care au luat ființă în comună cuprind în ele și pe țăranii alfabetizați de noi. Știința de carte i-a ajutat să vadă care este calea fericirii lor.

PAULINA STANESCU
Învățătoare în comuna Braniște

CE A DAT ȘCOALA uzinei

Legea pentru reforma învățămîntului, care a reorganizat și a pus pe baze noi învățămîntul din țara noastră, a dat o nouă orientare și învățămîntului profesional. În fața școlilor profesionale s-a pus sarcina de a crește un tineret bine pregătit, cu un larg orizont tehnic, care să fie capabil să folosească cele mai moderne mașini, să contribuie la creșterea producției și productivității muncii, un tineret care să facă față cu succes nevoilor ce decurg din dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale, din folosirea tehnicii înaintate în toate ramurile industriei și în agricultură, din continua perfecționare a mijloacelor de producție.

Această sarcină a stat în permanență în atenția întregului colectiv al școlii noastre, școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Electroputere" din Craiova. Și străduințele profesorilor și ale maiștrilor n-au rămas fără roade. Am dat pînă acum opt promoții de absolvenți — sute și sute de tineri muncitori harnici, bine pregătiți. Mai mult de o treime din numărul muncitorilor care lucrează astăzi în diversele sectoare ale uzinei „Electroputere" sînt absolvenți ai școlii noastre și există în uzină secții în care majoritatea muncitorilor o constituie tinerii pregătiți de noi. Așa este, bunăoară, secția de mașini rotative, denumită și „Secția tineretului". Întreaga uzină se mîndrește cu brigada muncitoarei Buzdugeanu Alexandrina care depășește zilnic planul de producție cu 40—50%. Alexandrina Buzdugeanu a părăsit doar acum cîțiva ani băncile școlii noastre. Secția de aparataj este de asemenea în cea mai mare parte formată din tineri care au urmat cursurile școlii noastre. Și aici muncitori ca Iacob Leoveanu, Marin Vîrtineanu, Ion Prunoiu depășesc normele cu 35—40%. Și exemplele s-ar putea înmulți.

Adesea întîlnești, pe panourile de onoare ale uzinei, numele bobinatorilor, ale lăcătușilor, mecanicilor, montatorilor, strungarilor sau matrițerilor pregătiți de școala noastră. Este de pildă cazul lui Marin Dobre, unul din muncitorii care și-a cîștigat în scurt timp stima și prețuirea tovarășilor săi. Matrițele pe care le execută el sînt de cea mai bună calitate. În ultimul an nu a fost lună în care Marin Dobre să nu dețină titlul de „fruntaș în producție". Este de asemenea cazul lui Marin Adam, unul dintre cei mai buni strungari ai uzinei, care depășește norma de lucru, cu regularitate, cu cel puțin 20%. Lui Ovidiu Popescu, și el absolvent al școlii noastre, i s-a încredințat nu de mult munca de dispecer. De atunci aprovizionarea cu material a atelierului de aparataj automat — de care răspunde el — s-a îmbunătățit în mod evident. Un alt absolvent cu care școala se mîndrește pe bună dreptate este Tudor Pădeanu. Depășirile sale de normă rămîn aproape întotdeauna în jurul cifrei de 60%. Aș putea spune că nu sînt mulți oameni în uzină care își amintesc de cîtă vreme deține Tudor Pădeanu titlul de „muncitor fruntaș" — așa de mult timp a trecut de cînd acest muncitor se află printre fruntași. Și acestea sînt numai cîteva nume de muncitori pe care i-a pregătit școala noastră. În afară de ei mai sînt însă sute de alți muncitori care contribuie la sporirea producției în uzină.

Cei care au fost elevii noștri produc astăzi transformatori de forță de mare putere necesari liniilor de înaltă tensiune, motoare și condensatoare electrice, locomotive Diesel, aparataje de înaltă și joasă tensiune, tramvaie moderne și de mare capacitate etc.

Paralel cu munca pe care o efectuează în uzină, foștii noștri elevi își continuă pregătirea în diverse forme de învățămînt. Chiar Marin Adam, strungarul fruntaș de care am pomenit mai sus, a terminat anul acesta școala medie serală numărîndu-se printre cei mai buni elevi. În momentul de față Marin Adam a reușit la concursul de admitere la Institutul politehnic din Timișoara. Mulți dintre absolvenții școlii profesionale care sînt angajați în producție urmează cursurile școlii medii serale, iar unii dintre cei care le-au terminat sînt studenți la diferite institute de învățămînt superior.

Însemnătatea învățămîntului profesional, care are menirea să pregătească muncitori capabili, ridicați din punct de vedere profesional, pentru nevoile economiei naționale, face ca din ce în ce mai mulți tineri să-și îndrepte pașii către școala noastră. Numărul celor care se înscriu la examenul de admitere a sporit de la an la an. Dacă în 1954 am avut 433 de candidați, anul acesta numărul lor a atins cifra de 700. Explicația acestei creșteri a numărului de candidați o găsim și în faptul că școala noastră și-a ridicat prestigiul prin absolvenții săi, care dau în producție cele mai frumoase rezultate.

EUGEN BOIANGIU
director al școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Electroputere"

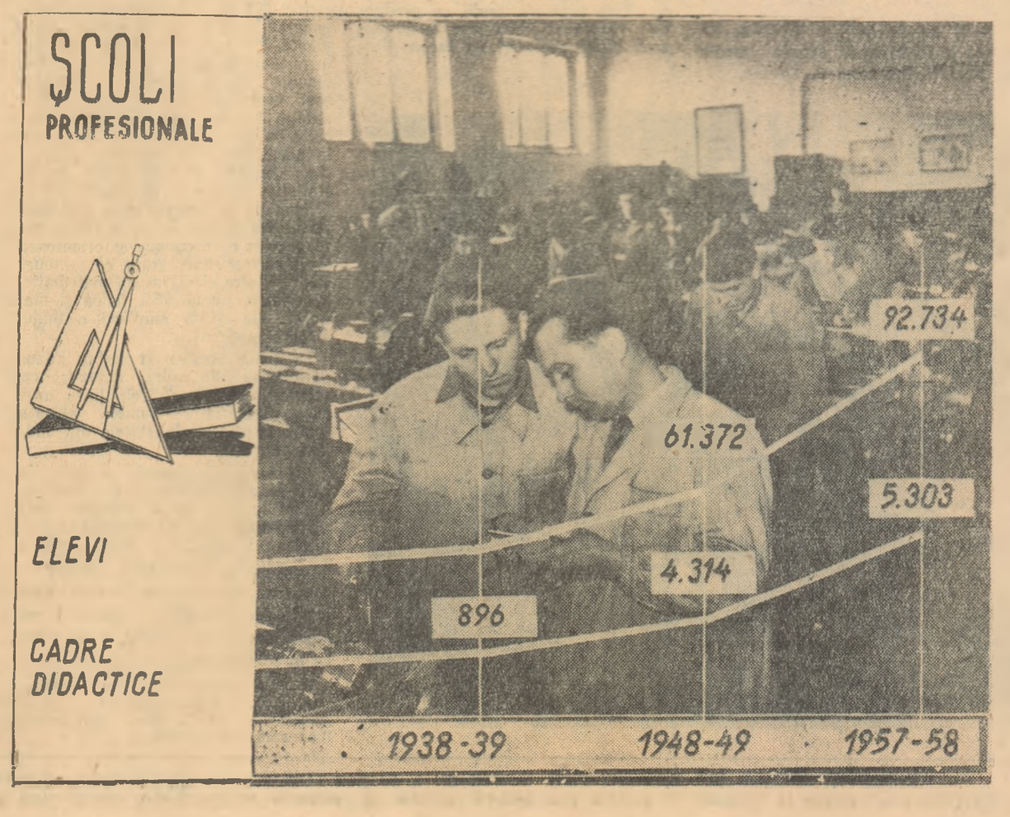

La a 10-a aniversare a școlii noi

(Urmare din pag. 1)

carea a zeci și sute de mii de oameni noi, cu trăsături morale avansate, constructori de nădejde ai socialismului, devotați poporului, luptători activi pentru cauza păcii. Învățămîntul a răspuns cu fiecare an tot mai bine cerințelor ridicate de vasta operă de construcție socialistă, nevoilor de cultură și sănătate ale poporului.

Pînă de roade a fost și munca învățătorimii pentru ridicarea culturală a poporului, pentru lichidarea neștiinței de carte, a obscurantismului, misticismului și superstițiilor. După cum este bine cunoscut, analfabetismul a fost lichidat în țara noastră ca fenomen de masă încă de la sfîrșitul primului nostru plan cincinal. Lichidarea neștiinței de carte s-a înscris în istoria acestor ani ca o pagină luminoasă de biruință și este o mare mîndrie pentru toți cei care și-au adus contribuția la rezolvarea ei.

Zeci de mii de cadre didactice au activat și activează la căminele culturale, cercurile agrotehnice, casele de citit, bibliotecile sătești, în echipele artistice de amatori, aducînd o contribuție însemnată la înfăptuirea giganticei opere de transformare socialistă a agriculturii.

Legîndu-se de popor, muncind pentru realizarea idealurilor noastre socialiste, învățătorul a cîștigat respectul și prețuirea oamenilor muncii. Necontenita grijă pe care o arată partidul și guvernul pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale slujitorilor școlii oglindește aprecierea deosebită ce se acordă în statul nostru democrat-popular activității cadrelor didactice.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură își exprimă convingerea că și pe viitor educatoarele, învățătorii și profesorii își vor împlini datoria de educatori ai tineretului, de luminători ai maselor, cu abnegația și devotamentul pe care poporul nostru îl așteaptă din partea lor.

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a reformei învățămîntului Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură aduce un călduros salut tuturor cadrelor didactice din școlile patriei noastre și le urează noi și importante succese în activitatea lor de viitor.

Mărturii despre învățământul nostru

E. I. Afanasenko

ministrul Învățământului al R.S.F.S.R.

Cu deosebită plăcere am vizitat școala „Dimitrie Cantemir". Școala face o impresie minunată în ceea ce privește organizarea procesului de învățământ, precum și a muncii extrașcolare. Asistarea la lecții ne-a dat o imagine clară asupra calității cunoștințelor elevilor. Se simte că elevii lucrează serios și sînt foarte activi în însușirea materialului nou. O impresie foarte bună ne-a făcut colectivul de profesori ai școlii.

Drew Pearson

ziarist — S.U.A.

Comuniștii trăiesc pentru viitor... Pentru a vedea în ce fel privesc viitorul, m-am dus la cîteva dintre școlile lor. Una era un cămin de copii, pe lîngă o fabrică de stat care produce îmbrăcăminte. Mamele care lucrează în fabrică lăsaseră la cămin 200 de copii, de la sugaci pînă la vîrsta de 7 ani. L-am găsit excelent.

Referindu-se la vizita făcută la Palatul pionierilor, ziaristul american scrie mai departe: „Încăperile în care odinioară locuiau regii au fost transformate în clase pentru studiul radio-ului, electronicii, telefoniei, picturii, teatrului. Toate se făceau foarte bine".

Soldani Donato

profesor — Italia

Am apreciat în mod deosebit efortul însemnat făcut în domeniul instrucțiunii în R.P.R. În legătură cu aceasta, cei ce vrea să facă o comparație istorică cu situația existentă în țară înainte de eliberare nu poate să nu relieve însemnatele progrese realizate prin înființarea de școli elementare, profesionale și tehnice în toate cartierele orașelor și în centrele industriale, precum și înființarea școlilor chiar și în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Cu un astfel de efort organizatoric a fost posibilă lichidarea aproape completă a analfabetismului și pregătirea condițiilor pentru creșterea numărului de cadre în proporție cu nevoile necesități ale țării.

Într-un sat din apropiere de Sovata, al cărui nume îmi scapă pentru moment, într-adevăr m-a surprins modul în care sînt ajutați elevii. Frecvența le este asigurată tuturor; de asemenea, le este asigurată o cantină școlară, asistență medicală săptămînală și orientarea pentru viitoarea pregătire profesională.

Quemal Mandija

director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii al R.P. Albania

În Republica Populară Română am avut ocazia să cunosc marile succese obținute în domeniul învățămîntului de toate gradele. Mi-au produs o deosebită impresie condițiile bune de muncă și învățătură pe care le-au creat partidul și guvernul cadrelor didactice și elevilor. Am văzut școli minunate, cu clase spațioase și luminoase, înzestrate cu laboratoare moderne. De asemenea, am luat cunoștință de marile schimbări petrecute în ultimii zece ani în ceea ce privește conținutul procesului instructiv-educativ.

Kamel Ayad și Nazim Mously

profesori la Universitatea siriană

Am vizitat un liceu cu limba de predare germană, Universitatea „Bolyai" din Cluj cu limba de predare maghiară, iar cu prilejul vizitei făcute la Ministerul Învățămîntului și Culturii am văzut cărți de școală tipărite în limbile turcă și tătară. Acest lucru ne-a impresionat într-un fel cu totul deosebit, deoarece în țările capitaliste specificul național al minorităților este cu totul nesprijinit. Felicităm din toată inima regimul din țara dvs. pentru preocuparea ce o dovedește de a dezvolta personalitatea fiecărei minorități, de a-i păstra valorile culturale.

Dr. John Lewis

medic — Anglia

Deși timp de un secol am fost țara cea mai bogată din lume, am rămas în urma României în privința construirii de școli noi și a renovării celor vechi.

Hristo Evelipidis

profesor la Universitatea din Atena

Ca profesor universitar m-a interesat dezvoltarea învățămîntului superior din România și am remarcat buna organizare a procesului de instruire și largile posibilități care se oferă studenților în activitatea lor științifică.

Sabura Sonobe

muzicolog — Japonia

Primul pas spre reforma muzicii a început în România pe tărîmul educației muzicale în școli. Este un fapt evident că drumul spre o educație școlară bună a început din plin în întreaga țară și că un viitor măreț se prevede dezvoltării educației.

În prima zi de școală un dar frumos și sincer pentru tovarășa învățătoare. Iuliana Polova, în numele clasei a III-a de la școala medie nr. 144 din Moscova, oferă un buchet de flori învățătoarei S. Savina.

NOUL AN ȘCOLAR IN ȚĂRILE PRIETENE

U. R. S. S.

URIAȘUL AVINT AL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SOVIETIC

Milioane de copii și tineri sovietici au pășit la 1 septembrie pragul școlilor și al institutiilor de învățămînt superior din U.R.S.S. Numai la Moscova au fost înscriși în școli 600.000 de copii, de instruirea cărora se ocupă 30.000 de pedagogi. În R.S.S. Ucraina urmează cursurile aproximativ 6.000.000 de elevi. În Tadjikistan, numărul elevilor a crescut cu 10.000 față de anul trecut. În îndepărtatele regiuni nordice Ciukotka și Kolima, unde acum cîteva decenii știința de carte era socotită o vrăjitorie, funcționează aproape 200 de școli elementare și medii, cu 24.000 de elevi.

Înconjurați de grija părintească a statului socialist, elevii și studenții sovietici se bucură de condiții de învățămînt din ce în ce mai bune. Statul alocă sume importante nevoilor învățămîntului. În orașele și satele de pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice se construiesc an de an sute de clădiri școlare noi. În orașul Baku, bunăoară, a fost construită de curînd o școală pentru 1.200 de elevi. În centrul orașului Minsk, pe o încîntătoare alee de tei, se înalță, luminoasă, nouă clădire a Institutului de limbi străine.

Paralel cu dezvoltarea bazei materiale a școlii se îmbunătățește continuu conținutul învățămîntului. Pedagogii sovietici au început noul an școlar sub lozinca „Să pregătim temeinic elevii noștri pentru viață, pentru muncă!" Lucrătorii din învățămînt și organele învățămîntului duc în prezent discuții rodnice pentru reorganizarea procesului instructiv-educativ în școlile de cultură generală în sensul legării lui tot mai strînse de producție.

Printre alte lucruri noi pe care le-a adus noul an școlar se numără și introducerea ca obiecte de învățămînt a limbilor chineză, arabă precum și a altor limbi orientale într-un număr de școli din Taskent și Samarkand.

O deosebită atenție se acordă în anul acesta pregătirii cadrelor de muncitori și tehnicieni în rețeaua de școli tehnico-profesionale, precum și pregătirii specialiștilor pentru agricultură. La 1 septembrie au intrat în anul I ai școlilor tehnice agricole aproape 72.000 de tineri și tinere dintre care majoritatea au și dobîndit o experiență în producție, lucrînd în colhozuri, sovhozuri, stațiuni tehnice și de reparații.

R. D. Germană

GENERALIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI POLITEHNIC

În Republica Democrată Germană noul an școlar prezintă o importantă deosebită fiind primul an în care — potrivit hotărîrilor Congresului al V-lea al P.S.U.G. — se trece la aplicarea principiilor învățămîntului politehnic în toate școlile de cultură generală din țară. Noile programe de învățămînt prevăd pentru toate clasele, începînd cu clasa a VII-a, o zi pe săptămînă pentru munca în întreprinderile socialiste și în cooperativele agricole. Începînd din clasa a IX-a se include în planul de învățămînt o nouă disciplină, intitulată „Introducere în producția socialistă și agricultură".

Dezvoltarea și îmbunătățirea conținutului învățămîntului politehnic au fost pregătite cu minuțiozitate, din vreme. Zece brigăzi ale Ministerului Învățămîntului Public au lucrat în tot timpul lunii august în raioane și circumscripții pentru a asigura condițiile necesare în vederea desfășurării muncii practice a elevilor. Aceste brigăzi au urmărit, pe lîngă rezolvarea problemelor legate de baza materială a învățămîntului politehnic, și pregătirea cadrelor didactice. Instruirea politehnică preliminară a cadrelor didactice s-a înfăptuit în cadrul cercurilor pedagogice și s-a încheiat cu „Ziua legăturii școlii cu producția", care s-a desfășurat la 30 august. Mulți profesori au lucrat efectiv în timpul vacanței în întreprinderi socialiste și cooperative agricole, pentru a învăța să conducă mai bine munca elevilor.

Pentru a pregăti locurile de muncă ale elevilor și a asigura îndrumarea acestora au avut loc numeroase consfătuiri ale cadrelor didactice cu conducerile fabricilor, cu muncitorii, cu părinții. Ministerul Învățămîntului Public a convocat în acest scop și o consfătuire pe țară. Întreprinderile socialiste dau un sprijin important actiunii de politehnizare. Așa, de pildă, numai combinatul de construcții de mașini grele „Ernst Thälmann" asigură condiții de practică pentru 1.000 de elevi.

Cea de a 5-a plenară a conducerii centrale a organizației de pionieri a pregătit pentru noul an școlar un plan de activitate menit să sprijine politehnizarea învățămîntului. Planul a fost alcătuit pe baza propunerilor părinților, muncitorilor și chiar ale pionierilor. El cuprinde îndrumări pentru constituirea de brigăzi de producție și pentru alegerea pionierilor merituoși ca brigadieri, pentru organizarea întrecerii între aceste brigăzi etc.

Avîntul cu care lucrătorii din învățămînt din R.D.G. au pornit la înfăptuirea sarcinilor legate de dezvoltarea învățămîntului politehnic este o garanție că vor obține în această acțiune rezultate dintre cele mai frumoase.

R. P. Chineză

DEZVOLTAREA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Învățămîntul din R.P. Chineză va lua în anul acesta o dezvoltare deosebită. În ultimele luni au fost înființate peste 330.000 noi școli elementare. Numărul copiilor care urmează cursurile școlilor elementare crește de la 64.280.000 cîți erau în anul școlar trecut, la 83.960.000. Această cifră depășește de trei ori și jumătate nivelul din 1946, anul din ajunul eliberării.

Înainte de eliberare, în China existau aproximativ 4.200 școli secundare, care numărau 1.490.000 elevi, în timp ce în China populară au fost înființate numai în ultimele luni 80.000 noi școli medii, la care s-au înscris 3.600.000 elevi. Prin aceasta, numărul total de școli medii se ridică la 90.600, cu un total de aproximativ 9.880.000 elevi.

Chiar și în cele mai îndepărtate provincii se constată o dezvoltare deosebit de rapidă a învățămîntului. Astfel, în provincia Tinhai, situată în nord-vestul țării, înainte de eliberare nu exista nici o universitate. În anii de după eliberare au fost înființate aici două universități, iar de curînd au luat ființă patru noi universități. Numărul școlilor elementare a crescut de opt ori față de anul trecut și de 11 ori față de numărul școlilor elementare dinainte de eliberare. În prezent, pe lîngă fiecare cooperativă agricolă funcționează două școli elementare, iar în fiecare județ trei școli medii sau alte cursuri de învățămînt mediu.

R. Cehoslovacă

O PREGĂTIRE TEMEINICĂ VIITORILOR CONSTRUCTORI AI SOCIALISMULUI

Noul an școlar s-a deschis în Cehoslovacia în condițiile muncii consecvente a întregului popor pentru traducerea în viață a Hotărîrilor celui de al XI-lea Congres al Partidului Comunist Cehoslovac cu privire la desăvîrșirea construirii socialismului. Oameni școlii își aduc și ei contribuția la înfăptuirea acestei sarcini măreț, intensificînd munca de pregătire a viitorilor constructori ai socialismului.

Anul acesta se fac pregătiri intense pentru introducerea treptată a sistemului de învățămînt de 9 ani în locul celui de 8 ani. Începînd din anul 1962, școala de 9 ani va deveni obligatorie pentru toți copiii.

La 1 septembrie s-au deschis primele 15 școli medii de 12 ani, în care se va aplica pe scară largă învățămîntul politehnic. Aproape o treime din programul de învățămînt al elevilor din cursul superior al acestor școli este consacrată practicii în producție.

Ko Tsiu-chu și Cheng Pei-lien de la școala elementară nr. 1 din Pekin sînt colege și bune prietene. În prima zi a anului școlar ele s-au întîlnit din nou — de data aceasta în clasa a II-a și sînt gata să înceapă un nou an de învățătură

ȘTIRI

Tot mai multe construcții școlare

● În R.P. Polonă în fiecare an se construiesc 3000—4000 noi săli de clasă. Anul acesta fondurile destinate învățămîntului de cultură generală și profesional și tehnic au depășit suma de 11 miliarde zloți. Numai la Varșovia au fost construite în acest an 20 de școli cu 262 de clase, pentru înzestrarea cărora au fost alocate fonduri în valoare de 12 miliarde zloți. Aici vor învăța 10.400 de elevi.

Astăzi în Polonia populară există 25.000 de școli care cuprind 4.400.000 de elevi, adică aproximativ cu 300.000 mai mult decît în anul trecut. Anul acesta au fost înscriși în clasa I-a 795.000 de elevi. Școlile medii de cultură generală vor fi frecventate de aproximativ 200.000 de elevi.

Numărul elevilor școlilor profesionale a crescut cu aproape 60.000 în comparație cu anul trecut, atingînd numărul de 170.000.

Peste 57.000 de elevi învață în școlile pedagogice, adică cu 3000 mai mulți decît anul trecut.

Cu prilejul deschiderii anului școlar industria bunurilor de larg consum a pregătit mari cantități de mărfuri. Astfel au fost puse în vînzare 115 milioane de maculatoare și caiete, peste un milion de genți și ghiozdane etc. Producția de uniforme școlare va crește anul acesta cu sută la sută.

1.328.000 de elevi

● Anul acesta numărul elevilor care frecventează cursurile școlilor din R.P. Ungară a sporit considerabil. În școlile din Ungaria s-au înscris la cursuri 1.328.000 de elevi.

În noul an școlar se va acorda o deosebită atenție învățămîntului științific, ideologic și practic.

TÎLCUL UNOR LEGI

De curînd, după foarte îndelungi dezbateri, cea de a doua sesiune a Congresului american al celei de a 85-a legislaturi și-a încheiat lucrările. Printre cele peste 1.300 de legi și peste 1500 rezoluții adoptate, una se referă și la învățămînt. Evident, marea majoritate a rezoluțiilor și a legilor sînt destinate cursei înarmărilor și menținerii politicii externe americane de poziții de forță. Discutarea situației învățămîntului și adoptarea de către Congres a unei „legi cu privire la ajutorul care va fi acordat de guvern învățămîntului" nu a fost de loc un eveniment lipsit de importanță. S.U.A. au făcut în legătură cu aceasta un pas pe drumul de mare. Momentul era desigur socotit prielnic pentru a recîștiga ceva în ochii lumii după eșecurile suferite în anul școlar trecut.

Legea privitoare la învățămînt, așa cum a fost adoptată la sfîrșitul lui august, anul acesta, își are povestea și tîlcul ei, pe care nici chiar presa americană cea mai „loială", cu tot efortul său, nu poate să-l ascundă.

De ce s-a discutat și s-a votat legea

Proiecte de legi care să vină în sprijinul învățămîntului au fost propuse în toate sesiunile Congresului ținute în ultimii ani. Ele au căzut însă de fiecare dată. Niciodată problema învățămîntului n-a constituit o preocupare a organelor federale. Era o problemă care se socotea de competența fiecărui stat în parte. Pe întinsul Statelor Unite există 49 *) de sisteme de învățămînt diferite care sînt în cea mai mare parte slab organizate și mai slab finanțate. Obiectele ce se predau, programele de învățămînt, în general conținutul învățămîntului diferă nu numai de la un stat la altul, dar și în cadrul aceluiași stat de la un colegiu — proprietate a unei persoane sau societăți particulare — la altul. Diferențierea aceasta oglindește și lipsa de interes pentru ce fel de oameni pregătește școala. Există o concepție specific americană în acest sens, care socotește că școala e menită să dea cetățeanului o diplomă cu care să-și facă un oarecare loc în societate și care să-l ajute în goana după o ocupație rentabilă și bineînțeles foarte ușoară. Școala, așa cum este organizată, nu este menită să dea oameni temeinic pregătiți pentru o profesiune sau o meserie. În multe școli americane matematicile, fizica, studiul limbilor străine sînt înlocuite cu obiecte cum ar fi „purtarea în societate", „dragostea", „căsnicia", „efectele alcoolismului" etc. O statistică făcută de profesorul Sloan Wilson de la Universitatea din Buffalo, care critică lipsa de răspundere a celor care conduc și orientează școlile americane, arăta că numai 12,5% dintre elevi învață matematici superioare, numai 25% fizica și mai puțin de 15% studiază o limbă străină modernă.

La toate acestea ar trebui adăugată lipsa de cadre didactice cu pregătire superioară și lipsa unei baze materiale. Sumele alocate școlii, în special în statele din sud, sînt derizorii.

Cu toate că nivelul scăzut la care se află învățămîntul american a fost întotdeauna o realitate evidentă, discutarea lui în Congresul american a fost totuși mereu trecută cu vederea. Problemele principale care se discutau aici erau cele legate de înarmare, cărora i se alocă, după cum se știe, sume din ce în ce mai mari.

*) Din vara acestui an S.U.A. au 49 de state, cel de al 49-lea stat federal fiind arhipelagul Hawai.

În octombrie anul trecut, un eveniment a făcut însă ca deodată interesul pentru dezvoltarea învățămîntului să crească — și aceasta pentru că situația jalnică în care se afla școala nu mai putea fi tăgăduită. Răsunătoarele succese obținute de știința sovietică în domeniul lansării sateliților artificiali ai pămîntului au făcut să intre în panică întreaga lume capitalistă. Superioritatea științei sovietice și a sistemului de învățămînt sovietic nu mai putea fi contestată de nimeni. Campania pornită pentru ieșirea din „criza învățămîntului" a dezvăluit serioasele carențe ale sistemului de învățămînt american. Oameni cu influență, profesori și americani de rînd au criticat cu vehemență situația în care se află școala. Toate vocile cereau măsuri grabnice și radicale.

În aceste condiții Congresul american — îngrijorat și el — a acceptat să ia în discuție, în sfîrșit, un proiect de lege privitor la învățămînt.

Departe însă gîndul de a crede că congresmenii americani au fost dispuși să hotărască anumite măsuri pentru îmbunătățirea situației învățămîntului de dragul de a da posibilitate unui număr cît mai mare de copii și tineri americani să învețe, de a face ca pregătirea ce se dă elevilor în școală să fie mai temeinică sau de a asigura o situație materială mai bună școlii și cadrelor didactice. E vorba de cu totul altceva. Și această lege — ca și altele — a putut fi trecută prin Congres numai datorită faptului că s-a pus accentul pe importanța ei pentru dezvoltarea potențialului militar al S.U.A. În cadrul dezbaterilor care au avut loc la sesiunea Congresului s-a subliniat necontenit că îmbunătățirea pregătirii cadrelor științifice este necesară în primul rînd pentru asigurarea succesului viitoarelor „eforturi militare" ale S.U.A.

0,5 la sută din cheltuielile militare

Legea votată acum două săptămîni nu este nicidecum radicală — așa cum ar fi vrut s-o prezinte propaganda americană.

Despre ce este vorba în fond? Congresul american, cel care hotărăște și repartizarea bugetului federal, a fost solicitat să aloce fonduri pentru sprijinirea învățămîntului, pentru finanțarea așa zisului plan de 4 ani de „înlesnire a dezvoltării științei". A fost prezentat pentru aceasta un proiect de lege. Proiectul era cît se poate de modest. Dar este interesant de urmărit în ce formă a ajuns pînă la votarea sa ca lege.

Un exemplu. Din cei 200.000 de elevi dotați care termină școala medie și nu au posibilitatea să urmeze mai departe în învățămîntul superior din cauză că nu au posibilități materiale să se întrețină în timpul studiilor, proiectul propune să se „salveze pentru știință" măcar 23.000 dintre cei mai buni. Bursele oferite acestui număr de studenți urmau să fie între 25 și 50 la sută din taxele percepute de cele mai ieftine institute de învățămînt superior. Numărul acestor bursieri este echivalent cu numărul școlilor medii din S.U.A., ceea ce ar însemna că dintre absolvenții unei școli medii numai unul singur poate beneficia de o asemenea înlesnire. Dar această măsură, chiar așa cum era, nu a primit aprobarea congresmenilor americani. Drumul spre un învățămînt de grad superior nu este deschis pentru oricine. Acolo pătrund numai cei care au dolari. Ínfima posibilitate de sprijinire a elevilor capabili dar nevoiași s-a lovit de barierele de clasă. Și a căzut. În locul punctului cu privire la „burse" în legea votată de Congres a apărut cu totul alt punct, care prevede crearea unui fond special din care un număr neînsemnat de studenți va putea face un împrumut pentru plata taxelor, împrumut care mai tîrziu va fi restituit cu o dobîndă de 3 la sută anual. Ei, un asemenea sprijin a fost admis: dai cu o mînă și iei înapoi cu cealaltă.

Legea votată nu prevede alocarea nici unui dolar pentru două din cele mai arzătoare probleme ale învățămîntului — construcția de localuri de școli și îmbunătățirea situației materiale a cadrelor didactice.

Deși își dau bine seama de jalnica situație a școlii americane, deși este evident rolul pe care-l are învățămîntul în pregătirea specialiștilor, congresmenii nu s-au lăsat prea ușor înduplecați să rupă din banii pe care i-ar putea aloca pentru intensificarea cursei înarmărilor și care, într-o formă sau alta, direct sau indirect, ar ajunge tot în buzunarele lor. Totalul alocărilor pentru învățămînt nu depășește suma de 887 milioane de dolari pe patru ani. Aceasta reprezintă 0,5% din fondurile alocate pentru cheltuielile militare directe.

De ochii lumii Congresul american a adoptat o lege care — se zice — va duce la îmbunătățirea învățămîntului. Cu ce scopuri a făcut-o și cui îi este destinată au dovedit-o destul de limpede lucrările Congresului american și rezultatele lor.

Rasiștii sub paravanul legilor

În 1954, Curtea Supremă a S.U.A. a hotărît suprimarea segregației rasiale în școli. A fost o bună lovitură de teatru. Și legea aceasta a avut tîlcul ei. Iată, deci, S.U.A. în postura de mamă a tuturor libertăților — bun mijloc propagandistic în politica internă și în special în cea externă. De cîte ori această lege n-a fost invocată atunci cînd un demnitar sau un diplomat american a vrut să cîștige prietenia unor africani sau unor asiatici!

Pentru a duce mai departe politica de penetrație imperialistă, pentru a atrage simpatia popoarelor de culoare, poți oare să te înfățișezi ca dușman de moarte al rasei negre? Sigur că nu.

Realitatea americană este însă cu totul alta. În ultimii patru ani, în diverse state americane de sud au intrat în vigoare 196 de legi care prevăd menținerea segregației în școli. Cum rămîne atunci cu egalitatea în drepturi a tuturor cetățenilor? Ținut mult timp sub tăcere, și lucrul acesta a fost dat în vileag, în toată monstruozitatea, în septembrie trecut, la începerea anului școlar, odată cu rușinosul scandal rasist de la Little Rock. Cele petrecute acolo sînt cunoscute. Ele au înconjurat lumea și au umplut de mînie sufletul tuturor oamenilor cinstiți. Nevoit să vină în apărarea celor 9 elevi negri înscriși să urmeze cursurile liceului din Little Rock, guvernul S.U.A., după multe ezitări, a trimis trupele federale. Această măsură era aparent menită să apere legea, să apere drepturile la învățătură ale copiilor de culoare. Era și cazul ca în această situație atît de critică guvernul să acționeze într-un fel. Dar nu s-a luat nici o măsură ca instigatorii acestor incidente să fie deferiți justiției. Ba mai mult, un tribunal districtual „a hotărît" să amîne cu doi ani și jumătate desființarea segregației în Little Rock. Măsuri pentru aplicarea hotărîrii Curții Supreme cu privire la suprimarea segregației rasiale nu s-au luat.

Cu asentimentul tacit al guvernului federal rasiștii au reușit să-și legalizeze acțiunile sub paravanul a tot felul de legi. În Louisiana, Mississippi și Virginia ca și de altfel în Alabama, Carolina de nord, Carolina de sud și Georgia există legi care dau posibilitatea închiderii acelor școli cărora guvernul federal le cere să lichideze segregația. Există legi care sînt îndreptate împotriva profesorilor ce nesocotesc segregația etc.

În preajma noului an școlar rasiștii de la Little Rock în frunte cu faimosul guvernator Faubus au început să se agite din nou. S-a mers pînă acolo încît hotărîrea judecătorească a Curții Supreme prin care s-a stabilit ca elevii de culoare să fie primiți în anul acesta în oricare din școlile statului Arkansas a fost declarată neconstituțională.

La 21 august statul Arkansas a adoptat o lege — „perfect constituțională" — care dă libertate guvernatorului de a închide orice școală. Scopul e clar. În momentul intervenției organelor federale școala va fi închisă și redeschisă a doua zi sub formă de școală particulară în care proprietarul are latitudinea să nu primească pe elevii de culoare. Noile manevre ale rasiștilor au stîrnit indignarea opiniei publice.

Din umbră aceste „manevre legale" sînt dirijate de aceeași mînă de monopoliști. La baza legilor care ar putea da posibilitate de învățătură elevilor nevoiași și elevilor de culoare, ca și la baza tuturor legilor americane stau interesele de clasă ale exploatatorilor. Mai mult ca oriunde în S.U.A. legile au caracter de decor. Feței lor aparente i se opune o altă față, adevărată. Și această față este hidoasă.

MIRCEA IONEL

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.